

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Penna.

Дитяча Світличка 43 Відділу СУА у Філадельфії

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Червень ч. 6. June 1965

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXII ЧЕРВЕНЬ Ч. 6

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуняк, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

М. Тарнавська: Слово про полк ілюзій
Молитва
О. Мороз: Поширимо наш круг
В гостях у литовського жіноцтва
І. Книш: Під прапором сонця й неба
Д. Ярославська: Віддала
О. Дучимінська: Обрядове печиво
Д-р Є. Єржківська: Із співучої сім'ї
О. Грабовенська: Тарасове свято
у Світличці
До Року Міжнародної Співпраці
Нова містоголова СФУЖО
Д-р З. Ясінчук: Від чого залежить
наше здоров'я?
А. Микас: Весільне печиво
На Поділлі: Верхнє вбрання
Н. Lototsky: Federation of Lithuanian
Women's Clubs
М. Dushnyck: Installation Ceremonies
of Branch 85
М. D.: The inimitable Kay Symchik
О. L. S.: New Breed of Dresses
О. Цегельська: Дмитрунь і його
ножик
Н. Наркевич: Тарасиків тато
Л. Полтава: Самі складімо пісеньку
М. Овчаренко: Апасіоната

На обгортці:

Світличка 43 Відділу СУА у Філадельфії
зібралася з нагоди свята Т. Шевченка.
З дітьми опікуни й виховниці Світлички.
Зліва до права: пп. А. Богачевська і М.
Процик, вих. референтки Відділу і пп.
М. Синейко і Я. Теленко, вчительки
Світлички.

OUR LIFE

VOL. XXII JUNE No. 6

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscription
in England 1½ pound sterling per year.
Subscription in Australia 2 pound sterling
per year. Subscription in France 10 n. fr.
per year. Entered as second class matter
July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia,
Penna., under the Act of March 3, 1879.
Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16 a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Ларія Мельникович
с/о No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

On the Front Page:

Day Center of UNWLA Branch 43 in
Philadelphia, Pa.

На терені СУА

5. і 6. червня — З'їзд Голов Окр.
Рад — Централія СУА у Філадельфії
12. червня — Градуаційна Зустріч —
Окр. Рада СУА у Філадельфії
19. червня — Градуаційна Зустріч —
Окр. Рада СУА в Нью Йорку.
19. червня — День Батька і закінчення
реку у Світличці — 29 Відділ
СУА в Шикаго

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

ЛЕВ КЛАРЕНС — Clarence, The
Lion. — Картини з життя левів в аф-
риканській пуші.

ДРОґА БРІГІТТА — Dear Bri-
gitte. — Проблема родини, що має
талановитого сина-математика, тут
розгорнені комедійно.

НЕВПОРЯДКОВАНІЙ — The Dis-
orderly Orderly. — Джеррі Луїс цим
разом грає роль безнадійного шпи-
тального помічника.

НА СХІД ВІД СУДАНУ — East of
Sudan. — Пригодницький фільм, що
взяв за підставу похід генерала Гор-
дона 1885 р.

НАЙКРАЩІ ГОДИНИ — The Finest
Hours. — Фільм про життя Вінстона
Черчила.

СТРІЛИ В СЕРПНІ — The Guns of
August. — На підставі повісті Бар-
баби Такмен фільм про першу світову
війну.

ДЖІМ КІМБЕРЛІ — Jim Kimberly.
— Пригодницький фільм із Південної
Африки. Американці, шукачі діаман-
тів, вплутані тут у цікаву історію.

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

В ім'я своєї матері

Посилаю передплату для „бабусі“
в ім'я своєї матері, якій не можу ви-
слати журналу тому, що живе поза
залізною заслоною.

Марія Ганас, Гемилтон

Складаю цей журнал

З приємністю одержую журнал
кожного місяця, що є для мене при-
ємною розвагою. Складаю його для
своєї донечки Христі, яка підрастає й
дуже любить його також читати.

Стефа Пилат, Монтреал

Лекції вишивання

Для мене журнал є дорогим гостем
із новинами, порадами й особливо
з лекціями вишивання і чудовими взо-
рами. Спасибі Вам, дорогі бджілки-
трудівниці за цю Вашу працю!

Валя Кравченко, Гренвіл

Марта Гарнавська

Слово про полк ілюзій

Княжа юнь готувала полки
до походу, до змагу,
щоб добути із щастя фіки
еліксіру наснаги.

Піднялися бажань прапори:
це ж бо кликали сурми
військо мрій до великої гри,
до рішального штурму.

Мов дзеркала, надії щити,
Повні візій шоломи;
чи ж можливо таким не прийти
у трофеях додому?

Опанцирені вірою йшли
лави радості й сили,
та вже сумнівні — правди послі —
сонце їм заступили.

Коли фатуму захватом лиць
городили дорогу,
віщував уже гавкіт лисиць
про чужу перемогу.

Перший бій полонив, мов вино,
поривання гарячі,
і вступив в золоте стремено
дух довіри й удачі,
і мостили в майбутнє мости
мрій ясних оксамитом
по печалях душевних пустинь,
понад розпач укрити,
і здавалось, що стелиться шлях
до землі за горою,
що засохне вже кров на мечох
переможного бою, —

але зорі криваві ізнов
викликали на мужність,
і гриміло залізо голов
од мечів харалужних.

Впали стріли кривавим дощем
гіркоти життєвої
і розбила ілюзії вщент
смертю значена зброя.

Все залила орда-самота,
нездоланна стихія;
тільки біль, тільки спогад остав
із поривань тих, з тих мріянь.

Повернулись з походу послі
без тріумфу, без крику:
на черлених щитах принесли
тільки тугу велику.

1959

Молитва

На англomовній сторінці цього числа журналу друкується вірш, присланий підпільною поштою з советського концентраційного табору. Постає він трагічного 1953 року, а авторками його є чотири засланки — литовські дівчата. Перекладений з литовського на сім чужих мов, цей вірш в американському виданні має передмову Його Еміненції Кардинала Річарда Кушінга. Різні видання цього вірша є на Світовій Виставі в Нью Йорку у Ватиканському Павільйоні.

П'ятьстрічковий вірш має форму молитви до Бога людей, що їхню силу випиває кожен день, що їхні почування завмерли, серця придавлені. Вони просять небеса дати їм уміння й силу перетривати переслідування і ненависть, охоронити їх від крайньої нужди, тієї, що веде до злочину й спинює розвиток духового життя.

Та вони моляться не лиш за себе. І не лиш за своїх несправедливих суддів, імовірно спричинників їхніх страждань, але моляться за свій нарід і за свою країну.

„Захочай народу нашого
чистого духа,
що може промінювати й сяяти,
наче палаюча зоря.

О, Пане,
Я прошу Тебе
За тривкий спокій
для моєї розп'ятої країни
і для цілого змученого світу“.

Такі молитви плывуть певно не з одного змученого серця в'язня і не одного вечора на тюремній постелі сибірських таборів. Ця молитва нагадує нам долю мільйонів наших сестер і братів у безчисленних тюрмах Росії. І сестри-українки писали нам листа з Мордовії. І в них на першому пляні була не їхня особиста доля, не зломане молоде життя, але їхня поневолена Батьківщина. У свідомості посвяти й терпіння за неї, благали українські дівчата земляків на чужині використати цінний час, вчитися у чужих і допомогти вибороти волю України.

Чи спільнота долі поневолених народів не повинна породити спільности змагань у межах можливої співдії жіноцтва цих народів на еміграції?

На актуальні теми

Поширімо наш круг

Стаття Івannya Кучер „Молодь шукає свого шляху“ в Н. Ж. ч. 2 застановила мене. Вона дуже добре окреслила шукання нашої молоді, в яких справа рідної мови є тільки одною з точок. Мені здавалося, що дехто з молоді відгукнеться на цю статтю, додаючи свої сумніви чи завваги. Але голосу молоді не чути. Може воно і правильно; адже дискусія розпочата між батьками й виховниками. Це вони хочуть з'ясувати собі, до якого виховного ідеалу їм прямувати.

Властиво треба би тепер розглянути 8 пунктів, накреслених п-ною Івannoю Кучер. Чи ми члени української діаспори в першу чергу, чи громадяни нашої країни поселення? Як можна розв'язати проблему двох батьківщин? Який вплив американського світу є корисний? І так можна би поставити одна за одною тези, обгрунтувати її для вжитку нашої молоді. Та це вже зроблено не раз. У школах українознавства, у молодечих організаціях, врешті у нашій пресі це насвітлено так, як ми собі того бажали б. Молодь знає наше наставлення. Але вона не бачить тих усіх справ нашими очима. Вона хоче знайти своє власне становище, свій власний погляд. Звісно, що не завжди він згідний з тією лінією, що її намітили наші виховники. Частина нашої молоді отверто ставить свої власні тези національного світогляду. Пригадаймо собі становище Наталки Скочиляс, або Мирона Куропася. А велика, далеко більша частина йде по лінії найлегшого опору. Це значить — у згаданих 8 пунктах вибирає те, що їй найлегше сприйняти і завоїти.

І от тут хочу висловити свою, може й контрверсійну думку. Мені здається, що ми не повинні брати їй того за зле. Дарма чи ця молоді людина почувається в першу чергу американцем, чи во-

на віддає перевагу американському світовідчужанню, чи вона володіє українською мовою слабо або й зовсім ні. Коли вона відчуває тягу до своїх, або й не відчуває її, все одне ми повинні її притягати. Наше громадське і товариське життя повинно бути таке зрізничковане, щоб у ньому вмістились одні, і другі, і треті. Клич президента Джансона про „велике суспільство“ можна б приложити до нас. Тільки коли він вбачає в ньому здійснення ідеалів Деклярації Незалежності, то в нас це велике суспільство повинно пригорнути кожну українську людину і надхнути її любов'ю до України.

Мені зараз скажуть, що таким способом втрачимо іншу молодь. Коли в нас не буде виховного ідеалу молодого українця, до якого ми повинні твердо змагати, то не буде в нас і тієї кількості свідомих молодих громадян, що їх маємо тепер. Не перечу, що такого ідеалу справді потрібно. Але чому тратити сотні з-поміж молоді тільки тому, що вона тому виховному ідеалові не відповідає? Адже ми цілком свідомо занедбуємо тих, що не володіють українською мовою, що живуть серед американської спільноти або що заключили мішане подружжя. Сотні й тисячі таких молодих людей відходять від нас. І ми спокійно сприймаємо це, дарма що кожна одиниця нам дорога і кожен степень прив'язання до України мусимо вітати.

Інакше залишилось справді з „горсткою вибраних“. Може й така розв'язка декого вдоволяє, бо не в кількості, а в якості сила! Але чому б нам не поставити це якісне ядро так, щоб воно промінувало й притягало всі інші українські елементи? Це дало б нашій дії в майбутньому далеко ширшу базу.

Ольга Мороз

В ГОСТЯХ У ЛИТОВСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Дня 1. і 2. травня 1965 відбулась у Нью-Йорку Конвенція Федерації Литовських Жіночих Клубів. Це вперше сталося, що Союз Українок Америки запрошено, як гостя, і як представниці США прибули — п-ні Олена Лотоцька, голова Централі США, п-ні Марія Душник, орг. референтка Гол. Управи та п-ні Колянковська, імпрезова референтка Окр. Ради США.

Федерація Литовських Жіночих Клубів постала в 1947 р. в Європі. Її створили жінки-втікачі з-поза залізної заклони. Її метою є — об'єднати всіх литовських жінок у вільному світі, боротись за справу свободи Литви, зберегти й передати молодому поколінню литовську культурну спадщину, допомагати потребуючим, особливо тим поза залізною заклоною.

Умовини створення Федерації та її мета — нам близькі й зрозумілі. Тому з зацікавленням розглядаємо список Клубів у програмовій книжці, склад управи та поодинокі звітлення. Дев'ять Клубів знаходиться в ЗДА, три в Німеччині, один у Канаді, один в Італії, один у Колумбії. Поодинокі представниці живуть у Бразилії, Аргентині й Венесуелі. Цим усім завідує Управа Федерації з осідком у ЗДА. Їх головою є п-ні Лігія Белюкас, яка гуртує біля себе Екзекутиву. Поодинокі членки Управи живуть розкинено у вільному світі і вдержують листовний контакт.

Литовська Федерація Жінок належить до Федерації Балтійського Жіноцтва, де по черзі головують представниці всіх трьох народів. Окрім того є членом Ген. Федерації Жіночих Клубів у ЗДА, де використовує кожну нагоду, щоб підкреслити боротьбу Литви за свободу. Треба тут пригадати внесок, що його поставила в порозумінні з ними п-ні О. Лотоцька на Конвенції Ген. Федерації Жін. Клубів у 1964 р. в Атлантик Ситі. Йшлося про поширення радіопередач Вільної Європи на поневолені країни.

Українські гості з подивом прослухали звітів. Кількісно невелика еміграція зуміла себе добре зорганізувати і поставити. Це й підкреслила п-ні Олена Лотоцька, коли її запрошено до слова.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1965

Під прапором сонця й неба

Присвячено ХХ-річчю „Нашого Життя“, журналові Союзу Українок Америки.

„Над Україною сходять сонце волі“ — так радісно сповіщала заокеанська преса про упадок царату та зрушення його тюрми народів.

Мов весняний буревій сколихнув Україною райдужний, довгожданий 1917-ий рік. Заврушилися хутори, ожили сільські глушини, міста охопив небувалий рух. Тисячолітні київські вулиці гомоніли, хвилювали, вирували. Збори, з'їзди, веча, наради. В різних місцевостях виникали комітети, ради, Просвіти, спілки. Творилися різноманітні організації: громадські, освітні, кооперативні, професійні, політичні, військові. Уже на провесні понадміліонна військова сила самовільно кидала чужі fronti й рвалася до бою за Україну. Майже самотужки формувалися перші українські полки: ім. Богдана Хмельницького, Полуботка, Гонти, Сагайдачного... (Адже проти царату першими виступили збройно українці в полках ізмайловському й волинському, підготовані українськими організаціями в Петербурзі.) Величаві національні маніфестації поривали навіть чужих. Із святим захопленням несли маси ідею української державності.

Тільки но почало творитися нове життя в звільненій Україні, як виростали скрізь жіночі товариства: „громади“, „профспілки“. Їхня діяльність настільки виправдала себе для будівництва молодій державі, що виникла потреба надати їм тривку організаційну побудову для дальшого росту й розгортання успішної роботи. В дуже короткому часі, бо вже на вересень підготовано перший всеукраїнський жіночий з'їзд у Києві.

Полсвина учасниць з'їзду — селянки. Приїзджі й київлянки відбули триденні наради від ранку 27-го до 8-ої вечора 29-го вересня (на стор. 14-16) в приміщенні Українського Клубу.

Вінніпезький тижневик „Канадійський Фармер“ аж 28 грудня 1917 р. помістив довше звітлення про з'їзд, подавши прикінці його джерело „Нову Раду“. На жаль, ніяка з редакцій не зберегла цієї київської газети, а неповний(?) передрук не дає встановити ні докладної програми з'їзду, ні ходу нарад, ні доповідниць і дискусанток, ні кількості учасниць, не згадавши й головних організаторок. Коротко повідомляється про виголошення кількох „докладів про різні справи дд. Чижемською, Нечаївською, Радзімовською і др.“ Прізвище першої помилково надруковане — це правдоподібно дружина соцдем. діяча Чижевського. Остання — без сумніву відома вчена д-р Валентина Радзімовська, професорка катедри фізіології київського університету. Походила з Лубен на Полтавщині, з відомої родини Яновських. Як жінка-лікар після закінчення медичних студій вона вже 1913 р. була назначена асистенткою цієї катедри, що в часах царату було винятковою почесною для жінки. Сучасники пам'ятають її велику популярність між студентами як знаменитого педагога*. Вже сама участь Валентини Радзімовської в З'їзді свідчить про його високий рівень.

Але про нього говорять і інші деталі. На З'їзді схвалено статут

* Проф. В. Радзімовська померла 22 грудня 1953 р. на еміграції в Шампань, Мишиген, як дійсна членка НТШ і УВАН у ЗДА. Пор. І. Базилевич: В. Радзімовська — визначна українська вчена, Канадійський Фармер, 25. X. 1954 р.

Спілки Українського Жіноцтва та вибрано головну Управу, нову Раду Спілки. Крім того в різних питаннях, які порушували в часі нарад — винесено відповідні резолюції. У згаданому звітленні подано тільки „деякі з них“. Ось вони:

„ПРО ПОЛІТИЧНІ СПРАВИ.

1. Найкращою формою існування для вільного українського народу З'їзд українських жіночих організацій вважає демократичну українську республіку.

2. Найкращим виразником полі українського народу З'їзд вважає Установчі Збори, які треба скликати в найближчому часі, а найбільш авторитетним виразником „всєї Росії“ являється тільки конференція вільних народів, а не Всеросійські Установчі Збори.

3. З'їзд заявляє протест проти політики Тимчасового Уряду та деякої частини російського громадянства, котрі вороже ставляться до національних змагань інших народів і цим ідуть усупереч із демократичними ідеалами.

4. З'їзд заявляє протест проти вилучення з меж автономної України деяких українських губерній і домагається, щоб російська республіка ступила нарешті на справді культурний шлях і визнала принцип самоозначення народів.

ПРО ВИБОРЧУ СПРАВУ

1. Щодо самої участі у Всеросійських Установчих Зборах, то Українська Жіноча Спілка піде за постановою Української Центральної Ради.

2. При виборах до Українських Установчих Зборів Українська Жіноча Спілка буде входити в бльоки з українськими партіями С.Д. і С.Р. та з Українською Селянською Спілкою, а коли в якійсь місцевості бльока не буде, то кожній членці У. Ж. С. вільно подавати голос за котру-небудь із згаданих вище організацій.

3. Українські жінки повинні взяти

Змагаймо до спалення моргеджу Дому СУА на 14-тій Конвенції

якнайширшу і найдіяльншу участь у виборах до Установчих Зборів.

ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН

Український нарід, який на протязі віків боровся за визволення з-під чужого панування і сам зазнав гіркої долі поневолення, не повинен гнобити тих народів, які проживають на Україні в меншості, і тому З'їзд українських жіночих організацій висловлюється за забезпечення прав національних меншин і за братерські з ними стосунки, якщо ці меншини не будуть іти всупереч з інтересами цілого українського народу.

В ГРОМАДСЬКИХ СПРАВАХ

1. Розглянувши питання про опіку над дітьми й майном вдовиці, З'їзд висловився за те, щоб таку опіку було усунуто, бо вона принижує людську гідність жінки, викликає неповагу до матері в очах дітей та призводить часто до великої неправди з боку опікунів до сиріт.

2. З'їзд звертається до людности краю, щоб вона вважала на стан жінки, коли та буває вагітна, й оберігала її від непосильної праці в часі полога, бо наслідком такої праці під цей час бувають тяжкі жіночі хвороби, які відбиваються й на дітях.

3. Вважаючи на те, що війна між іншими злими наслідками залишає людям ще одного ворога — заразливі венеричні хвороби, — З'їзд постановив звернутися з відозвою до військових людей фронту та до людности заплля, щоб вони, пам'ятаючи про злі наслідки цих хворіб для жінок, дітей і цілих будучих поколінь, розумно їх виліковували та оберігали від зарази своїх близьких і рідних людей; фронт із свого боку повинен подбати про пильний перегляд вояків при демобілізації військових частин на Україні“.

Українські жінки рішуче й сміливо виступили за українську державність, відкинувши всякі компроміси, хитання й митарства з російським урядом. Вказуючи шлях будівництва суверенної держави вони водночас висловили дів'я й громадянську дисциплінованість у лояльності до Центральної Ради. Втримання її авторитету в великій мірі треба завдячувати жінкам. Слід подивлятися їхнє становище у плянова-

них виборах до українського парламенту, право голосування жінок, протидіяння міжпартійній боротьбі, прискорювання акту державної суверенности українського народу на принципі переведення Українських Установчих Зборів. Турбота за моральне й фізичне здоров'я нації, шляхетне ставлення до меншин, соборницьке змагання об'єднати українські землі у вільній державі, протидіяння русофобським зазіханням — кидають найкраще світло на тих будівниць української держави, громадянко-патріоток, що зорганізували й брали участь у першому З'їзді Українських Жіночих Організацій в столиці України 1917 року.

Проте і самий З'їзд і його учасниці були тільки свідомством настроїв мас, прямо виникли з постави загалу жіноцтва. Після першого Універсалу, цього сурогату незалежності люди п'янили наче справжньою волею. З усіх кінців України йшли радісні телеграми для Центральної Ради. Її приміщення в будинку Педагогічного Музею заливали безнастанні хвилі відвідувачів із-поза Києва: „...От у вестибюлі Музею проштовхується крізь густий натовп старенька-старенька бабуса. Вона приїхала з далеких глухих хуторів до своєї Центральної Ради й привезла їй у торбинці срібних рублів, знесених із усіх хуторів, довго хованих від царських чиновників...“ А скільки таких бабусь і молодих жінок було по всій Україні...

З гарячим серцем узялись за працю жіночі організації в Україні, так як щиро й завзято учасниці з'їзду три дні працювали — пильно обмірковуючи кожну справу, „а після закінчення З'їзду київлянки сердечно прощались зі своїми приїзжками співробітницями. Співдружнн невимущена товариська атмосфера З'їзду захоплювала всіх. Тому й відмічувано в пресі, що „цею щирістю й спорідненістю членок Жіночий З'їзд робив особливе, виїняткове враження, якого ні разу не робив жадний інший З'їзд за останній час...“ По всій правдоподібності, на цьому З'їзді рішено видавати „Жіночий Вістник“, журнал Укра-

їнської Жіночої Спілки, який дійшов тоді аж на Сибір, до Константини Малицької.

Тяжко, а то й неможливо дослідити дальші етапи організованої праці жіноцтва в той бурхливий час, бо тодішні газети недоступні, а в заокеанських тільки дуже виїнятково можна натрапити на дотичні вістки. Тому варто навести таку з „Канадійського Українця“ (Вінніпег, 24. IV, 1918, стор. 3), що хоч і відноситься до діяльності жіночих організацій вже в наступному році, проте свідчить, що не погас розмах „Української Жіночої Спілки“ з першого з'їзду 1917 року: „Громадянська праця українського жіноцтва“.

В числі 181 київської „Нової Ради“ читаємо поклик від „Української Жіночої Спілки“ до всього жіноцтва України, який наглядно доказує ідейну свідомість українського жіноцтва та високе почуття обов'язку серед нашого жіноцтва — працювати нарівні з мужчинами в усіх громадянських справах, яких вимагає біжуча хвилина. Поклик звучить:

ДО ВСІХ ЖІНОК УКРАЇНИ

Ми, зорганізовані українські жінки, беремо на себе обов'язок — з'єднати всіх українських жінок у велику дружню сім'ю, яка б спільними силами боролася за нашу землю, за вільне життя дорогих наших чоловіків, батьків та братів, за щастя любих наших дітей, сиріток-немовлят. Ми бачили, що всі дорогі нам люди і ми самі тоді будемо щасливі, коли досягнемо кінець війни, і самі своїми силами, поруч із другими народами лічимо кувати наше народне життя. Вас закликаємо до спільної праці з нами вже зорганізованими.

Настав наш час допомогти нашим воякам, селянам та робітникам. Вони через нашу Центральну Раду і Генеральний Секретаріат хотять зробити порядок на Україні, а ми йдім їм назустріч — допоможім тим, що є в наших силах: допоможім Центральній Раді і Секретаріатові нагодувати голодних і спокійно довести нас до мира. Най не буде сорому нам, українським жінкам, що ми не допомогли голодним, бідним людям. Докажім, що вміємо не тільки плакати, а зміємо

(Закінчення на ст. 6)

Віддаль

Е т ю д

Небувала подія, що сталася одного вечора, допомогла їй здійснити сміливі мрії. Без них багато людей не знало би, що на такому-то клаптику землі існує оселя з невеликою кількістю людей, як і мало хто думав би про те, що віддаль потрапить так змінити почуття людини.

Кожний знав, що вона ненавидить оселю та її мешканців, хоч її діди і навіть батьки почувалися в ній дуже щасливими. Вона не переносила вузьких вуличок без пішходів, малих дімків, вистав крамниць, що були завбільшки вікна автобусів і людей-всезнайонок, що, здавалося, рахували, скільки ложок якоїсь юшки потрапить хто з'їсти, або скільки склянок чаю випити.

— Я не можу стерпіти цього життя без подій, без новин, на очах у всіх! — скаржилася вона дівчатам-одноліткам. — Тут життя не пливе, воно стоїть на місці, немов вода у ставі! Нічого не змінюється, день за днем, рік за роком одне і те саме, одне і те саме! В понеділок всі перуть, а у вівторок прасують, в середу йдуть на закупи товарів особистого вжитку, а в четвер купують харчі, в п'ятницю роблять ґрунтовні порядки, а в суботу ми мусимо танцювати, а старші нараджуються, як і з ким склеїти наші подружжя! О, яка нудьга! Але я помилилася! Іноді стається якась подія, яка забирає всю нашу увагу! А саме хтось дізнається, що десь там у місті посадили вздовж дороги дерева, отже нам треба зробити те саме. З того роблять величаве свято, грає наша велика духовна оркестра, що складається з чотирьох осіб, видадуть газету-одноднівку, щоб увіковічнити таке велике досягнення, дзвонитимуть у дзвони, а промовці ніяк не схочуть замовкнути! Всі будуть дуже задоволені та горді і говоритимуть про те до наступної події — так приблизно років зо два — коли то під ті дерева покладуть лавочки. І знову буде велике свято з оркестрою, дзвонами,

промовами, газетами! Само собою, що всі обговорюватимуть все все солідно і довго. Зчасом певно догадаються покласти пам'ятник комусь, кого вони не знали і ким не цікавились, але що десь так зробили, отже і ми мусимо робити те саме! І повториться та сама історія піднеслого святкування і задоволення з себе! Чому саме цій, а не іншій людині покладуть пам'ятник — нікого не буде цікавити, головне, щоб був якийсь пам'ятник, бо так роблять інші люди. Оригінальних думок у нас же немає! Боюсь, що хтось ще спокуситься написати обширний твір про руїни старої фабрики, що за оселею, бо десь у світі люди пишуть про звалища замків і про розкопки, то якже нам мовчати?! Ох, яке мені чуже те наслідування інших! Видістатися! Виїхати відсіля у широкий світ, де люди думають сміливо, де стільки нових задумів і де ніхто другим не цікавиться!

Дівчата слухали цього з різним почуттям. Одні дивувалися, другі сміялися з неї, ще інші завидували. Вона була така інша від них усіх! Ніюдин хлопець із оселі не відважувався наблизитися до неї, бо ніхто з них не міг випроводити її у широкий світ, що її так манив!

— Перевернулося їй в голову! — сміялися одні. — Її сестра сама сміється з неї!

— Чому її так тягне цей широкий світ? — дивувалися другі. — Ми також є частиною того широкого світу, тільки, що живемо так, як бажаємо, скромно, спокійно. Зате в нас ніхто нікого не обдурить, не обкраде, не заб'є, ніхто не загине в катастрофі.

— Ах, вона має рацію, — казали ті, що завидували їй. — Тут страшна нудьга!

Автім, — докидали ще перші, — нікуди вона не виїде. За які гроші? До кого поїде? Звікує свій вік в оселі, як і ми всі!

Але ні. Одного вечора сталася подія, що принесла їй зміну. На зарослих травою рейках, що ко-

лись давно доходили до зруйнованої тепер фабрики, появився малий старомодний паротяг, що котив перед собою два червоні вантажні вагони теж старого типу. На бічній чорній стінці паротягу виднілися чотири великі білі числа. Коротенький потяг підкотився під руїну фабрики і зупинився. Одночасно дорогою надїхали наладовані чимсь вантажники й авта та розташувалися на леваді перед фабрикою. Винесли кілька крісел, якась дивне приладдя, з авт висіли люди і раптом на занедбаній леваді зчинився небувалий рух. Щось розкладали, наміщували, змінювали, нараджувалися з машиністом паротягу. Яскраве світло рефлекторів витягнуло з темноти людей, авта, вагони.

Над паротягом хвилював білий дим, долиною стелилася пара. Літній чоловік поглядев з висоти його на метушливий рух на леваді, щось сказав до молодой людини, одягненої, як і він, що стояла на землі і раптом десь пропав, немов сховався перед ним. Тепер молодий чоловік зручно вскочив у паротяг і прибрав точнісінько таку позу, яку перед хвилиною мав старий машиніст. Якась дівчина одягнена дивно, підбігла до паротягу, в її руках була хусточка, якою вона замахала, як паротяг рушив з місця.

Людина на вантажному авті, схована за фільмовий апарат з увагою стежила за паротягом, який підїхав не більше двісті кроків, зупинився і завернув назад.

Чоловік у робочому вбранні спішно підбіг до паротягу, відліпив великі білі числа і наліпив інші. Паротяг знову рушив яких двісті кроків, дівчина замахала хусточкою, як і попереднім разом.

Хоч був суботній вечір і молоді танцювали, а старші нараджувалися над їх долею, то однак хтось таки побачив небувале видовище біля руїн фабрики і доніс усім. І швидко музики вмовкли і все, що молоде, бігло наперейми за оселю, щоб дізнатися, що там

діється. Побачивши чужих людей, освітлених сильними рефлекторами, авта і вагони, вони зупинилися у деякій віддалі і пильно стежили за небувалим видовищем.

— Вони накручують фільм! — догадався хтось. — Дивіться! Дивіться! То так виглядає накручування фільму!

Вона прибігла також. Зацікавлена, захоплена зупинилася на горбику і не зводила погляду від видовища на леваді. Хтось відтіля помітив їх, бо нараз почувся голос у голоснику:

— Молоді люди! Нам треба кількоро з вас! Є охочі? Заплатимо!

Відповіла мовчанка. Молоді поглядали по собі і не рухалися. Тільки вона стрепенулася, зробила навіть крок уперед, але поглянула на інших і зупинилася.

— Ходіть! — почувся знову голос у гучномовці. — Не бійтеся! Тут нічого поганого не діється! А гроші придадуться!

Ніхто і далі не рухався. Але тепер вона рішуче повернулася до гурта молоді:

— Ви можете приглядатися, як хочете, але я йду туди! — кинула і побігла на леваду. Ще трохи отягаючись кількоро молодих хлопців побігло за нею.

З малими змінами сцена з паротягом, дівчиною, що прощає хлєбця і людиною, що змінювала числа, повторялася кілька вечорів підряд. А коли, врешті всі від'їхали, виявилось, що вона зникла.

— Поїхала до міста, — казала її сестра. Всі прийняли це до відома, але ніхто не повірив. Вони знали, що вона поїхала з тими людьми. Не були тільки певні, чи вони просили її, чи вона просила їх видістатися у широкий світ.

Між нею й оселею була тепер віддаль. Може десятки, може сотні, може тисячі миль. Ніхто не знав і ніхто не хотів знати. Вона була одною з них, так, але вона покинула їх, зрадила, тож про неї було найкраще забути.

Події світу не притягнули уваги мешканців оселі. Але вони живо цікавилися всякого рода катастрофами, де, коли, як і скільки людей згинуло, шкодували забитих і раділи що в їх спокійному житті таке не може статися.

— От була у нас колись одна така дівчина, — любили згадувати. — Ледве двадцятьперший рік скінчила, як покинула нас. Не злюбила ншого життя. І що вийшло? Загинула в літунській катастрофі. От, що дав їй широкий світ!

Здавалося б, що на тому подія кінчиться. Але це не так, бо саме тоді вона почалася в чому іншому.

В далекому великому місті, несподівано для всіх, хто її знав, знайшли її останню волю, якої ніхто в оселі не чекав. Вона ніколи не стала славною, чи хоча б тільки малою фільмовою зіркою, але вона знайшла працю серед тих людей, що давала їй доволі грошей і вимагала частих подорожей літаком. Враховуючи, певно, всякі можливості, вона заздалегідь розпорядилася тим, що встигла заощадити, хоч не мала ще тоді і тридцяти років. Більшу половину грошей записала своїй мамі, одну четверту сестрі, а на другу чвертку приходило саме те, чого ніхто не чекав:

...Суму грошей, — стояло у записі, — у такій-то висоті записую людині, яка потрапить закріпити в якійнебудь друкованій формі непідроблену доброзичливість і щирість людей, лагідний спокій і красу моєї малої рідної оселі.

Ньюарк, січень 1965 р.

ПІД ПРАПОРОМ СОНЦЯ Й НЕБА (Закінчення зі ст. 4)

обстояти права нашого народу.

З огляду на лихі умови життя Українці, Рада Української Жіночої Спільки звертається до всіх українських жінок та жіночих організацій з такою відозвою:

„Идучи назустріч потребам сучасного стану Української Республіки і бажанню Центральної Ради зробити лад у жнвнестевій справі і ґрунтуючись на поодинаких заявах жіночих спілок, звертаємось до всіх жіночих організацій України, а також до всіх українських жінок: дайте відомості, скільки і яких продуктів (хліба, сала, масла, овочів, полотна, вовни, яєць та інших товарів) ви можете дати по базарних цінах. Просимо зазначити скількисть у пудах чи штуках, а також

зазначити, скільки верств від вашої оселі до залізниці. Доставу й інші турботи візьме на себе Жіноча Спілька. Всі ці продукти, за які на місці буде заплачено грішми, пйдуть на допомогу вашим бідним товаришкам-жінкам, дітям-сиротам та іншому голодному людові“.

Українських жінок міста Києва Рада Української Жіночої Спільки просить прибути на зібрання, щоб можна було уявити собі, скільки українських жінок є в Києві, щоб ми могли з'єднати вас із селянками і поруч з ними стати на допомогу одна другій, а всі разом на допомогу всьому українському народові.

Не можна читати ці рядки без глибокого зворушення. Які б не були успіхи чи невдачі оцих відозв, але в грізний час одної з найбільш кривавих революцій і державобудівництва — українки під золотисто-блакитним сонця й неба прапором волі гідно й світло здали свій іспит перед історією. Не слід забувати про це — відзначаючи 80-ті роковини українського жіночого руху.

ВИХОВНА КОМІСІЯ СУА

Комісія постала при Виховній Референтурі СУА, покликана до життя Виховною Референткою п-ні Анною Богачевською, в березні ц. р. Комісія є допоміжним чинником Виховної Референтури СУА та її організаційною клітиною.

Завданням цієї Виховної Комісії є — розвивати й виконувати плян праці Виховної Референтки СУА. Тому її ідейні та програмові напрямні, виховні суб'єкти та терен діяння є ті самі, що й Виховної Референтури СУА.

В склад Виховної Комісії СУА ввійшли: Анна Богачевська — голова й організаційна референтка, Христина Кульчицька — секретарка й відповідальна за Відділ виховання молодих дівчат (підлітків), Калина Козак — відповідальна за Відділ дошкілля і співпраці з матерями, Ярина Телепко — інспектор Світличок СУА і програмово-методична референтка, Ірина Пеленська — інспектор і зв'язкова з Виховною Референтурою СФУЖО.

Виховна референтка СУА має в пляні збільшити склад Комісії до 7 осіб, а в міру потреби покликувати до поодиноких завдань фахівців та професіоналістів даних ділянок.

П-ні Анастасія Микас із Ст. Полу, знавець і майстер весільного печива Mrs. Anastasia Mykas of St. Paul, Minn., who is renowned for her authentic Ukrainian wedding cakes and pastries.

Химерна людська вдача — те, що сьогодні зацікавлює і притягає, завтра вже байдуже й призабуте. Але те хотіння чогось іншого, нового — здорове й природне. Без нього не було би спроб і шукань, неможливий був би поступ. Та водночас в людській підсвідомості діє друга струя: потреба видимих символів всього, що суттєве й основне, що певне й незмінне. Чогось, що впевняло би людину, що вона не принагідний відламок хвиливої химери, але суттєва частина чогось суцільного, якогось повного історичного процесу. Що вона хоч і невеликий, але визрілий німаток чгось великого, відвічного. Зберігання обрядів і традицій — це власне вияв отієї глибоко-людської потреби.

Цим і пояснюється факт, що наша молодь так несподівано захопилася обрядовим печивом і почала відводити йому почесне, належне місце на своїх весільних столах, яке вже почав був займати не тільки чужий, але нікуди правди діти — дешево-шаблонний триповерховий торт. Що вона з любов'ю почала вносити його в свої нові домівки, як символ благословення та оригінальну декорацию. Щоб піддержати цей позитивний почин і дати відповідь численним запитам, редакція звернулася за інформаціями до п-ні А. Микас в Ст. Полі, що для цієї справи особливо прислужилася.

Привітливий погляд добрих, синіх очей розяснює втомлене життям обличчя, але розмова спершу

Обрядове печиво

не в'яжеться. Як недосукана нитка, вона вривається тут то там та спотикається на вузлах здержаності й зняжковіння. В своїй скромності, п-ні Анастасія не думає, що вона має щось цікавого розказати, що зуміє це зробити. Але її власне внутрішнє тепло скоро промощує стежку до спільних зацікавлень. Запити помагають виринати образами минулого, відповіді стають щораз більш оживленими, вичерпні й так непомітно поринаємо в світ предковичного й непрсминаючого, якому на ім'я — традиція.

Весняні хороводи, магічні замовлювання, похоронні церемоніали й над усім тим, домінуючі своєю гомінкою різноманітністю, весільні обряди. В п-ні Анастасії виразне вичуття етнографії: вона не тільки спостерегла й затимила багато, але глибоко зрозуміла його суть і значення та зміє детально, точно й захоплено передати. Однакові по суті та пов'язані ідеологічною тотожністю народні обряди, втішаються одначе багатством і різноманітністю відмін і питомностей на різних землях широкосторої України. П-ні Микас походить із Дніпропетровщини й звідтіля принесла вона той не зменшений поділюванням скарб народних звичаїв і традицій. Її велика заслуга в тому, що вона не поклала їх нагробними каменями на споминах минулого, як це, на жаль, зробила більшість із нас, а зуміла зберегти їх діючими й живими.

От взяти б тільки те, що на даний мент цікавить нас найбільше: обрядове печиво. Почалося воно так: коли влаштовували виставку народного мистецтва, вона спекла й виставила декілька зразків його. Хай, мовляв, люди пригадають, як то воно у нас водилося. Виставлені зразки звернули увагу своєю оригінальністю й при влаштуванні дальших виставок впорядники почали звертатися за ними до неї. Своєю рідністю вони викликали відзов навіть у збайдужілих серцях і зацікавили чужинних відвідувачів. Вихвана на чужині, й здавалося їй

до рідного молодь, дуже живо реагувала на ці символи рідної традиції й забажала впровадити їх у своє життя. Музеї почали звертатися й собі за зразками, так і різні організації. П-ні Анастасія проклала нову дорогу старим символам до людських сердець.

Вона радо ділиться — словом і ділом — із зацікавленими. Її материнські спрацьовані руки радісно й зміло привертають до життя те, що починало вже припадати пилом байдужості й забуття. Намагаючись передати її вказівки й поради, моє перо поскрипує підбігає навздогін словам її розповіді. Та все таки встигаю вловити те найсуттєвіше, а в імені читачок передаю п-ні Анастасії щире „Спасибі“ і „Щастя Боже“ в дальшому.

Роди весільного печива:

1. **Коровай** — це найбільше розміром і головне по своєму значенні весільне печиво. За малими виїмками, воно зустрічається по всій Україні, а тому має багато різних видів і форм. Це репрезентативне печиво роду молоді. Додержуючись спеціальних обрядів, його печуть виключно жінки того роду в домі її батьків. В час весілля він стоїть на почесному місці на весільному столі, прикрашений квітами, барвінком та стрічками. Інколи в нього встромля-

Весільне печиво „дывень“
A Ukrainian wedding cake "Dyven".

Наші градуантки

Час градуацій із каледжів та університетів знов випустить ряд молодих дівчат із вищою освітою. Наші Окружні Ради дбають про те, щоб дати нашим читачкам повний перегляд їх осягтів. Радіємо разом з українською промодою цим доростом інтелегентного жіноцтва й сподіємось їх повітати і в наших рядах.

ОКРУГА ФИЛАФЕЛФІЯ

Леся Масюк-Раковська, студії порівняльної літератури зі степенем М.А. в Колумбійському університеті. Була стипендисткою. За магістерську працю одержала нагороду слов'янського відділу К. У.

ють „гільце“ — невелику, повесільному прибрану ялинку. Споживають його під кінець весілля, прощаючи перед від'їздом молододу, причому вгощають ним у першій мірі всіх із роду молододі, а шойно пізніше всіх других.

2. **Дивень** — значний тільки в деяких околицях. Він менший за коровай, але більш декоративний. Спершу він стоїть побіч короваю, потім молододу привозить його до дому молододого й там його ставлять на почесному місці, перед молодятами. Вся його прикраса, це зв'язані червоною стрічкою ложки молодих, які кладуть тоді на ньому. На закінчення весілля його споживають молододі разом з найближчою родиною, або зберігають на пам'ятку.

3. **Шишки** — невелике, як бублики, печиво, якого напикають багато й обділюють ним усіх у час побажань і обдаровувань. Цією формою прикрашені теж коровай і дивень.

4. **Пташки** — як самостійне печиво їх уживають тільки на Сорок Святих, коли то налікають „жайворонків“ та обділюються ними взаємно з нагоди привітання весни. На весіллі вони виступають, як прикраса короваю та дивня. Коли молододий приїздить забирати молододу, він дарує її матері „сову“, більшого розміру пташку з очима з кораллів, першо або сушених ягід. Батькові молододі він у той час дарує випечені з тіста, невеликі борону й барилло.

О. Дучимінська

Зеновія Сохор, студії політичних наук зі степенем В.А. у Пеннсилвенійському університеті зі спеціалізацією в міжнар. зв'язках. Була стипендисткою університету і закінчила з відзначенням. Дістала стипендію до Лондонського університету в дорозі виміни студентів. Там буде працювати над магістерією з політичних наук.

Рената Шаран, студії соціології зі степенем В.А. у Пеннсилвенійському університеті. Була стипендисткою університету і головою соціологічного клубу. Дістала стипендію від Бравн університету для магістерії з соціології.

Зірка Бобинська, студії російської мови в Пеннсилвенійському університеті зі степенем В.А. Закінчила з відзначенням. Плянує робити магістерію.

Дарія Филипович, студії еспанської мови в Пеннсилвенійському університеті зі степенем В.А. Була стипендисткою і закінчила з відзначенням.

Ждана Кравців, студії математики зі степенем В.С. у Честнат Гил каледжі. Була стипендисткою і закінчила з відзначенням. Дістала стипендію Мерлендського університету, де буде готуватись до магістерії з математики. Продовжує студії фортепіану.

Олена Чайківська, студії англійської мови і літератури в Честнат Гил каледжі зі степенем В.А. Плянує вчити в школі.

Софія Лада, студії рисунку і малярства в Пеннсилвенійській Академії Мистецтв. Була стипендисткою Академії і взяла участь у виставі градуантів. Працює в Комерційному Музею у Філадельфії.

Богданна Палевич, студії рисунку і малярства в Пеннсилвенійській Академії Мистецтв. Взяла участь у виставці градуантів. Плянує продовжувати студії мистецьких предметів на університеті.

Зірка Колінко, студії англійської мови й літератури у Темпл університеті зі степенем В.А. Була стипендисткою і закінчила з відзначенням. Плянує робити магістерію.

Марта Прохурська, студії суспільних наук у Темпл університеті зі степенем В.С. Була стипендисткою і закінчила з відзначенням. Плянує зробити магістерію з психології.

Марта Луцишин, студії журналістики у Темпл університеті зі степенем В.С. Член і секретарка Т-ва Американ-

ських Журналістів. Плянує готуватись до магістерії.

Мирослава Книш, студії англійської мови в Темпл університеті зі степенем В.А. Буде готуватись до магістерії.

Оксана Романенчук, студії романських мов у Темпл університеті зі степенем В.А. Буде готуватись до магістерії.

Оксана Субтельна, студії німецької мови в Джорджтаун університеті зі степенем В.А. Була стипендисткою, третій рік студій провела у Відні, закінчила з відзначенням. Дістала стипендію на завершення студій магістерією в Німеччині.

Ірина Кондра, студії фортепіану в Джуліярд Мюзікел Скул у Нью Йорку зі степенем В.А. Була стипендисткою, скінчила з відзначенням. Плянує готуватись до магістерії.

Ірина Мельник, студії торгівлі й ведення підприємства в Лезентаун Бизнес Скул, одержала диплом бюрової секретарки.

Леся Глинянська, загально-освітні студії в Менор Каледжі, буде продовжувати в університеті.

Джін М. Слободян, загально-освітні студії в Менор Каледжі, буде продовжувати в університеті.

Патриція Ковальчик, загально-освітні студії в Менор Каледжі, буде продовжувати в університеті.

Тетяна Годьо, загально-освітні студії в Менор Каледжі, почала працювати.

Михайлина Калинс, загально-освітні студії в Менор Каледжі, почала працювати.

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

В останньому часі багато Відділів надіслало звітні листки за останній звітний рік. Це були — 5 із Дітройту, 7 з Акрону, 17 з Маямі, 25 із Потакету, 26 із Дітройту, 35 з Озон Парку, 36 із Шикаго, 41, 43, 46 і 48 із Філадельфії, 66 із Нью Гейвену, 75 із Денверу і 76 із Воррену. Щире Спасибі!

Пригадуємо, що звітні листки Відділів — 19, 55, 59, 65, 67, 71, 77 і 79 некомплетні. Бракує звітів однієї або й кілька референтур. Прохаємо доповнити.

Та й інші Відділи, що ще не вислали їх, прохаємо приспінити це. Що далше віддаємоось від останнього звітного року (1964), то трудніше встановити події і цифри.

Наше інтерв'ю

Із співучої сім'ї

На терені нашої Рочестерської Округи маємо цілу низку талановитих жінок-мисткинь, що прикрашають наші жіночі імпрези, зокрема величають щорічно наше „Свято Героїнь“. Більшість з них виступають безкорисно, бо знають, що дохід із цього свята призначений на Фонд „500“. До цих мисткинь, наших симпатиків, належать співачки — Галина Колодуб-Тимочко, Люба Німців, мистці слова — Ірина Лаврівська, Леся Лисак, Ніля Стецьків та молоденька, але талановита Люба Цегельська. Про них хочемо сказати нашому заголові кілька слів.

Зачнемо з п-ї Колодуб-Тимочко. Пані Галина Колодуб-Тимочко народилась у 1918 р., на Полтавщині. Батько її, вчитель середньої школи в Києві, мав чудовий голос, походив із дуже обдарованої родини Колодубів, що дала Україні цілу низку відомих оперових співаків. Мати, сестра відомого поета, висланого на заслання і закатованого більшовиками, Михайла Драй-Хмари. Як батько, так і мати, співали в студентському хорі, що ним керував відомий всім Олександр Кошиць.

Ще змалку Галина Колодуб-Тимочко брала участь у дитячих хорах та ансамблях і по закінченні середньої школи в 1936 р. вступила до Київської Консерваторії, де студіювала спів під керівництвом знаменитої проф. Брун-Коміюньської. В часи війни продовжувала студії у заслуженої оперової артистки Тесеер, дружини всім відомого артиста Донця. По закінченні студій виступала в Київському радіо-квартеті, а на еміграції в театрі ім. Котляревського під керівництвом Грінвальда та Крижанівського в ролях Наталки в п'єсі: „Наталка Полтавка“ та Оксани в „Запорожці за Дунаєм“ і в інших ролях, здобуваючи велику популярність серед слухачів своїм широким діапазоном мелодійним голосом.

Переїхавши до Америки, продовжувала удосконалювати свій великий голос і виступала на ра-

діспередачах „СіБіСі Корпорейшен“ та „Канадіен Бродкестінг“. Крім того своїм чудовим голосом прикрашувала українські імпрези в Канаді та ЗДА. Протягом 11-ти років виступала також разом із відомим оперовим співаком Григорієм Маньком в опері „Катерина“, уривках із „Запорожця за Дунаєм“, „Наталки Полтавки“ та інших. Ці виступи завжди викликали велике захоплення слухачів, бурні овації, а перед чужинцями вони досконало репрезентували красу української пісні.

Хочемо тут висловити сердечну подяку п-ні Галині Колодуб-Тимочко за її неперевершені виступи на наших імпрезах і побажати надалі нашому солowejкові переносити слухачів у могутній світ української пісні та схоронити свій срібний голос для майбутніх виступів в опері свого рідного міста Києва у вільній Україні! Щастя Вам Боже!

д-р Євгенія Єржківська
Культ.-освітня референтка
Округи Рочестер

3-ПОМІЖ ЧУЖИХ КНИЖОК

На бажання читачок подаємо короткі огляди актуальних появ світової літератури.

JOURNAL OF THE SOUL
by Pope John XXIII. (Щоденник душі — Папа Іван XXIII).

На книжковому ринку багатьох країн саме появився переклад щоденника папи Івана XXIII п. н. „Щоденник душі“. В Америці він тільки виданий окремою книжкою в перекладі Дороті Вайт, але читати його можна серіями в американській пресі.

Папа Іван XXIII не жотує в ньому зовнішніх подій, тільки глибокі переживання своєї душі, що своєю любов'ю й добротою обіймала весь світ. Щоденник ведений від юних літ папи, коли молодому хлопцеві було тільки 14 літ, а кінчиться на рік перед його смер-

Галина Колодуб-Тимочко
Singer Halina Kolodub-Tymachko
who frequently performs at UNWLA
events in Rochester, N. Y.

тю. В ньому слушно зауважує папа, що ці його душевні переживання „приносять користь тим людям, що хочуть наблизитися до Бога“.

Ніколи ще дотепер душа голови Церкви не відкривалась так глибоко в счач світу, виявляючи стільки його найбільш особистих поглядів і думок, поважної самооцінки і сильного бажання наближення до Бога.

Читаючи цей виняткової краси твір папи Івана XXIII ми слідкуємо за розвитком і розквітом незвичайної великої людини, що тепер і на прийдешні часи стане незабутньою, незрівняною лектурою.

І. Л.

ХРОНОЛОГІЯ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

В українській пресі появився лист Ізидори Косач-Борисової з рамени Української Вільної Академії Наук. У ньому подається до відома, що заходами УВАН-у підготовляється видання точного життєпису Лесі Українки. Цей життєпис, а радше хронологію життя і творчости Лесі Українки, опрацювала її сестра Ольга Косач-Кривинюк. Він опертий на рукописах і документах, що були в переході родини.

Праця займає 1172 сторін машинопису і буде видана в кількох томах. Для видання її потрібні пожертви і до них сестра поетки закликає.

ПРИВІТАННЯ

З нагоди 75-літнього ювілею щиро вітаємо Вельмишановну Пані Михайлину Чайковську, нашу дорогу „бабцю“, бажаємо їй многих літ та складаємо 5 дол. на передплату журналу Наше Життя для „бабусі“.

Членки 59 Відділу СУА
у Балтиморі

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Мило нам привітати Наше Життя з його 20-літтям. Засилаємо найщиріші побажання і пожертву 20 дол. на пресовий фонд.

Членки 2 Відділу СУА
Честер, Па.

ІЗ ЛИСТІВ ДО ЕКЗЕКУТИВИ СУА

Високоповажана Пані!

На другий день після відсвяткування 40-ліття СУА в Дітроїті, 21. березня 1965 р., членки СУА на чолі з Окр. Радою відбули зустріч із нашою шановною й дорогою головою Централі СУА п-ні Оленою Лотоцькою.

На цій зустрічі п-ні Лотоцька звітувала про Конвенцію, що відбудеться в листопаді, в Нью-Йорку, і повідомила нас, що її великим бажанням є: спалити на Конвенції „моргедж“ Дому СУА.

Присутні щиро перейнялися цим її бажанням та почали подавати пропозиції, як би то краще зреалізувати цю справу. Присутнім і п-ні Лотоцькій найкраще сподобалась пропозиція, щоб кожна членка пожертвувала \$1 на сплату домівки. П-ні Лотоцька запропонувала нам обговорити цю справу на найближчих сходах нашої Окружної Ради, що ми й зробили. Ця пропозиція вже проголосована і Відділи почали збірку. Наш 63 Відділ радо відкликнувся на цю пропозицію і в повному складі 79 членок склав свою добровільну пожертву — 94 дол.

Ми закликаємо всіх членок Союзу Українок Америки — піти за прикладом нашої Окружної Ради, а спеціально нашого 63 Відділу, та якнайскорше зібрати потрібну суму 3,211 доларів на сплату боргу. Ми певні, що кожна членка відкликнеться скоро на наш заклик і мрія п-ні Лотоцької буде завершена успіхом.

В добрий час, Союзнянки!

До побачення на Конвенції!

Василина Гординська, голова
Ольга Денисенко, збирачка

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ В ЗДА

ПОСТАНОВИ

(Комунікат)

Нарада Представників Союзу Українок Америки і Шкільної Ради УККА, яка відбулася дня 8. травня 1965 р., в Домі СУА у Філадельфії.

В почутті відповідальности за національне виховання сучасного й майбутніх поколінь Української Спільноти на чужині і в свідомості ваги дошкільного виховання у формуванні характеру, вдачі і національного обличчя української людини, установи Союз Українок Америки і Шкільна Рада УККА відбули спільну нараду й уважають за потрібне довести до відома українського загалу такі свої постанови:

Вважаючи дошкільне виховання за основу загального виховання в родині, виховних установах — церкві, школі і суспільних організаціях, — рішили ми змагати до поширення дошкільних українських установ і переведення всіх заходів, потрібних для розвитку й піднесення дошкільного виховання, а саме:

1. Посилити організацію дитячих садків, світличок, півосель, Відділами СУА в різних місцевостях.

2. Перевести курси й вишколи садівничок і виховниць у різних центрах українського життя в ЗДА заходами Окр. Рад СУА при співучасті Дошкільного Реферату Шкільної Ради УККА.

3. Приступити до видання потрібних методично-програмових матеріалів для дошкільного виховання та допоміжних матеріалів для зайнять малят у дошкільних установах.

4. Переводити акції, імпрези, виховні семінари, покази, курси, передплату української дитячої преси й інші заходи, які можуть допомогти українській матері сповнювати її виховні завдання.

5. Влаштувати в ЗДА сесію дошкільця, яка охопила б цілість завдань дошкільного виховання, накреслила напрямні в теоретичній і практичній площині.

6. Відмітити спільно 75-ліття українського дитячого журналу „Дзвінок“.

Кожного року щораз трудніше стає вцепити дитині знання і зацікавлення українознавством і в тривозі за українське майбутнє кличемо до співпраці і піддержки моральної, професійної і матеріальної українське громадянство, всіх тих, що можуть жертвувати українській молоді своє знання, професійний досвід, дрібку часу, чи фінансові засоби.

Зрозуміння для дошкільного виховання і його розбудова зміцнить основи українського шкільництва, яке під сучасну хвилину є одною з головних передумов існування української спільноти на еміграції.

ЗА ШКІЛЬНУ РАДУ УКРАЇНСЬКОГО КОНГР. КОМІТЕТУ АМЕРИКИ:

д-р Едвард Жарський, голова — мгр. Ірина Пеленська, референтка дошкільця

За ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ:

Олена Лотоцька, голова — Анна Богачевська, виховна референтка

СТОМЛЕНА ДИТИНА

„Рідерс Дайджест“ реферує цікаві дослідди, що їх провели лікарі летунської бази біля Спокена у стейті Вашингтон. Тридцять пацієнтів-дітей жалілись на болі голови і шлунка, виказували нервозність, утому й безсоння. Коли провірено їх стан, харчі й воду — підстави не знайдено. Тоді лікарі стали розпитувати про розподіл дня. Виявилось, що та вся дівчора сиділа від трьох до шести годин денно перед телевізором. Це в будні, а в неділю й свято навіть більше. У цьому

напруженні уваги й очей та ще й без руху лікарі добачували причину лиха.

І справді! Виявилось, що там, де батьки на доручення лікарів заборонили дітям дивитись на телевізю, симптоми хвороби зникли до трьох тижнів. Там, де було дозволено дітям дивитись на телевізю дві години денно, діти прийшли до себе щойно по 6 тижнях. А коли тільки діти переступили цю границю або повернулися до давніх звичок — симптоми хвороби стали появлятись знову.

О. С.

Тарасове свято у Світличці

Відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні мало великий вплив не тільки на нас, старших, але ця радісна подія запала глибоко в пам'ять і серденька наших найменших, що в Світличці при кожній нагоді розказували про „Тарася“ у Вашингтоні. І хоч не розуміли великої події, то вже сама обставина заставила їх про це думати і говорити. Та й не чужий їм цей „Тарась“, бо портрет його пишається у Домівці США, а вчителька не раз пояснює, хто ця дорога нам особа.

Та сам факт великого зацікавлення дітвори подіями у Вашингтоні навів нас на думку, щоб цю нагоду використати і присвятити їй належну увагу. Тому й постановлено, що Світличка 43-го Відділу США у Філадельфії включиться у загальні святкування у 150-ліття з дня народження пророка України.

Учителька Світлички п-ні Марія Синейко із питомим їй запалом до праці взялась за підготовку програми, а виховна референтка п-ні Анна Богачевська почала реалізувати довго леліану мрію, щоб кожна дитина у Світличці мала народній одяг. Шевченківська імпреза була до того найкращою нагодою, а матері прийняли думку з великим ентузіазмом. Підготовка йшла повною ходом, а місяць березень наближався з кожним днем. І всіх нас оортало якесь дивне зворушення, а рівночасно й цікавість, чи зрозуміють малі діточки, кого саме вони мають вшанувати.

І так настав день, що в ньому ми відсвяткували першу „академію“ у Світличці, на програму якої складалась розповідь учительки, хоріві виступи, збірні і поєдинчі деклямації та сольо-співи. Серце раділо дивитись на красу одягів, а ще більше слухати шебету дітей, що присягали вірно любити Україну, не забути рідної мови, бо — „Як ту мову мож забути, якою учила — нас всіх ненька говорити, ненька наша мила“. Неначе молитву проказу-

вали слова Великого Пророка його нащадки, що не знають України, але люблять її, бо цієї любови вони вчаться в українській Світличці.

І ми віримо, що цей святий вогонь вони заховують у своїх серденьках із печатню українського духа, коли підуть у життя.

Шевченківське свято вже стало традицією і цього року діти нашої Світлички вже вдруге поклонились Великому Синові України, а з маленьких груденят плили ширі слова:

„Поклін Тобі, Тарасе,
Великий наш землече,
До Тебе вірно б'ється
Те серденько дитяче“.

Цей поклін вони складатимуть від тепер кожного року, по черз ціле своє життя.

Осипа Грабовенська

ПОДЯКА

Оцим складаємо ширю подяку п-ні Оксані Тарнавській за труд у виведенні квартету на „хрестинах“ 86 Відділу США в Ньюарку та шлемо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя замість квітів, що думали їй вручити.

Управа 86 Відділу США
в Ньюарку

ОБЛАСНУ ОРГАНІЗАТОРКУ

Українського Народного Союзу
з постійною платнею

ПРИЙМЕМО ВІД ЗАРАЗ.

Побажаний досвід у громадській
праці.

Письмові зголошення з коротким
життєписом слід пересилати на
адресу:

Ukrainian National Association
P. O. Box 76 — 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303

Лігія Белюкас, голова Литовської
Федерації Жіночих Клубів
Mrs. Lygia Bielukas, President of the
Federation of Lithuanian Women's
Clubs.

ОСОБИСТЕ

Молоду мисткиню й нашу співробітницю п-ну Софійку Ладу ширю вітаємо з закінченням мистецьких студій.
Редакційна Колегія Н. Ж.

ПОДЯКА

Окружна Рада Відділів США у Філадельфії цією дорогою бажає скласти ширю подяку усім виконавцям, що своєю жертвенною й безкорисною працею причинилися до гідного вшанування Жінок-Героїнь у дні 28. березня 1965 р., беручи участь у святочній Академії в їх честь.

Наша подяка належить д-р Наталі Ішук-Пазуняк за святочну промову, п-ні Лярисі Войтович за сольопів, проф. Лідії Бульбі за фортепіановий супровід, п-ні Лізі Чепіль за рецитацию, проф. Анастасії Жилавіч і струнному квартетові УМІ за музичний, а п-ні Ірині Чумовій і Октетові 43 Відділу США за хорівий виступи, мп. Іванні Кононів і Валі Калин за монтаж стрілецьких пісень, п-ні Галі Сагатій за фортепіановий супровід, п. Ярославві Бернадінові за декорацію сцени, п. Іванові Гасинсві за витопичення декоративних квітів.

На подяку заслуговують теж п-ні Марія Лисяк, сопрано, Октет 43 Відділу США і його диригентка п-ні Ірина Чумова, що своєю участю допомогли влаштувати 78 Відділові США у Вашингтоні академію в честь Жінки-Героїні, що відбулась 27. березня ц. р., вперше на тому терені.

Усім Вам наше сердечне „Дякую!“

Осипа Грабовенська, голова
Марія Данилів, секретарка

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

З великим смутком повідомляємо все членство СУА й цілу українську громаду, що дня 10. травня 1965, несподівано покинула нас наввіки бл. п. **Антоніна Кульчицька**, довголітня членка Головної Управи СУА.

Народжена 1899 р. у Шамокін, в родині шкільних Григорія й Оле-

Бл. п. Антонія Кульчицька
фін. референтка Гол. Управи СУА
The late Antonia Kulchycka, financial secretary of the UNWLA Board.

ни Вишньовських, що ще дітьми прибули до Америки з Лавової на Лемківщині. Початкову освіту бл. п. Антонія одержала в Шамокіні, де була при парохії дуже добре поставлена українська школа. Завдяки тому вона все життя досконало владіла українською мовою. Це й дозволило їй потім працювати в друкарні „Америка“ лінотиністкою. У 1922 р. вона одружилась із нотарем Емілем Кульчицьким, і стала допомагати йому в бюровій роботі. Господь Бог поблагословив подружжя чотирма дітьми — Йосифом, Аделею, Елеонорою і Емілем. Це було для молодої матері джерелом радості, але й великого горя. Одного сина втратила дитиною в катастрофі, а другий помер уже дорослим від важкої недуги. Дітям

дала патріотичне виховання і вищу освіту.

Як працівниця нотаріального бюро бл. п. Антоніна Кульчицька досягнула фаховий досвід і добре професійне знання. Завдяки тому вона стала в пригоді численним нашим людям, що прибігали до неї в різних своїх потребах.

Своє громадське обличчя бл. п. Антоніна Кульчицька проявила дуже скоро. Коли в дільниці їх замешкання створився 46. Відділ СУА вона належала до найбільш активних його членок. Впродовж 19 літ сповняла функцію секретарки й чинно допомагала при всіх імпрезях. Була щиро люблена і шанована всіми і на 5. Конвенції СУА у 1943 р. увійшла до Головної Управи. Була фінансовою секретаркою, містоголовою, а потім знов фін. секретаркою Гол. Управи СУА. Її фахове знання, людяність і щиросердечний підхід зискали їй повагу й пошану всіх, що з нею співпрацювали.

Полишила у смутку чоловіка, двох дочок, двох зятів і 5 унуків.

Родині Покійної висловлює глибоке співчуття

Екзекутива СУА

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що дня 10. травня 1965 відійшла у вічність бл. п. **Марія Парашук**, родом Дзвінка. Народилася в 1894 р. в м. Струсів, пов. Тереховля. Прибула до Америки у 1912 р. Була членкою нашого Відділу 35 років і кілька років сповняла уряд скарбнички.

Покинула у смутку чоловіка, двох синів і четверо внуків. Із щирим жалем провели її членки на вічний спочинок. Спи дорога сестро, нехай земля Вашингтона буде Тобі легкою!

Анна Старик
голова 35 Від. СУА

ПІТСБУРГ, ПА.

З сумом повідомляємо членство СУА, що 12. травня 1965 відійшла від нас у вічність по короткій недугі, бл. п. **Катерина Козак**. Народилася у с. Кривийці, пов. Перемишляни. До Америки прибула в 1907 р., а з Григором Козаком одружилась у 1913 р. Була член-

кою нашого Відділу від його заснування і брала завжди участь у громадській праці. За це мала від нас признання і пошану.

Похоронну відправу в Православній Церкві св. Володимира відслужили о. Селата й о. Голутяк дня 15. травня. Членки Відділу віддали Покійній останню прислугу. Над гробом прощали її голова п-ні Анна Юга і п-ні Марія Малевич.

Полишила у смутку чоловіка, дві дочки, двох синів і троє внуків. Спи, дорога сестро, а земля Вашингтона нехай буде Тобі легкою!

Анна Юга
голова 27 Від. СУА

Рідні Покійних та 27 і 35 Відділові СУА висловлює щире співчуття

Екзекутива СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу у річницю смерті бл. п. Леонтини Дем'ячук складають 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Родина Ержківських, Сиракузи

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Шанковської, членки 33 Відділу ім. Лесі Українки в Клівленді, складають 20 дол. на Фонд П'ятсот Централі СУА і 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Надія Дейчаківська, Клівленд

РОЗШУКИ

Розшукую Надю та Віру Кульма-тицьких. Хто знав би про місце їх перебування, прошу повідомити на адресу:

Mrs. Ludmyla Karakaczan-Syrotynsky, Bag 25, Launceston, Tasmania, Australia.

ЛИСТУЙМОСЯ!

ЧИТАЧКА З АВСТРАЛІЇ (37 літ), із середньою освітою, зацікавлена літературою, вишиванням та збиранням поштових марок, бажає листуватись з українкою з подібними зацікавленнями. Писати на адресу:

Mrs. Ludmyla Syrotynsky, Bag 25, Launceston, Tasmania, Australia.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1965

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

СІМНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ШОСТЕ

ЖІНОЧИЙ З'ЇЗД В ЕВРОПІ

Наші складові організації в Європі використали 20-ліття Союзу Українок Франції на організаційну зустріч. Дня 3. і 4. липня 1965 р. відбудеться ювілейний з'їзд з участю містоголови СФУЖО й представниць наших складових організацій в Європі.

Факт скликання такого З'їзду та його підготовку треба повігати. Зустріч жіночих провідниць, обмін думок поміж ними, постанови й резолюції — дадуть нові напрями для дальшої праці. Сильніші організації підтримають на дусі слабші, однакові проблеми легше дадуться розв'язати. Кожна організаційна зустріч залишає підйом, що його слід використати.

Цього й треба сподіватися від ювілейної зустрічі. Проблеми жіночих організацій в Європі напевно можна перебороти, коли буде зрозуміння для дрібної, щоденної організаційної праці, для доброї привітної атмосфери в Відділах, для уваги й підтримки членів, для плекання традиції й збереження дітвори. Це дасть жіночим організаціям членство — отже міцну підставу. А на ній можна будувати дальший розвиток.

А його наші складові організації в Європі потребують. ОУЖ В. Британії з 26 Гуртками може послужити прикладом організаційного розмаху. Також ОУЖ Німеччини (10 Відділів) і ОУБельгії (5 секцій) успішно розбудовуються. Ювілят Союз Українок Франції і Укр. Жін. Союз Астрії не мали досі добрих умовин. Можливо, що З'їзд стане поштовхом і для їх розвитку.

Чи Ви були на останніх ширших сходах Відділу? Присвятить один вечір у місяці на ту зустріч!

До Року Міжнародної Співпраці

На днях наші комунікат Світового Руху Матерів (М.М.М.), виданий з нагоди Року Міжнародної Співпраці. У ньому ця міжнародна центральна закликає всі свої складові та заприязнені організації до проведення певних виступів, починів, акцій у тому році. Маючи на увазі становище матері в громаді й потреби дитини — вона заохочує до підтримання її виховних спромог.

Із сугестій, що їх подав Світовий Рух Матерів у ділянці освіти, господарства, гігієни і прав людини видно, що напрям співпраці звернений у бік малорозвинених націй. Наприклад — творення осередків здоров'я, опіка над сільськими громадами, навчання дорослих, творення патронатів над осередками в різних країнах для боротьби з дискримінацією й нетолеранцією. Це прагає акцію Ген. Федерації Жіночих Клубів, недавно започатковану. Ця американська центральна допомогла 50 вдовам у Кореї — побудувати хати. Отже, як бачимо, вся увага Року Міжнародної Співпраці буде спрямована на нації в стадії розвитку. Це є назов відрух відплати за довгі віки колоніального панування.

А що станеться з іншими покривдженими? Адже ми в нашій програмі Року Міжнар. Співпраці домагалися: 1. сполуки розділених родин; 2. необтяження родини відповідальністю за політичні погляди одного з її членів; 3. розгляду шкоди, що її приносить непосильна зарібкова праця матері в її здоров'ї. Це не є виключно українські кривди — їх відчувають усі народи пса залізною заслоною. Мало того — вони постійно поновлюються у кожному воєнному конфлікті, впро-

довж останніх 20 літ. Війна розділює родини, лишає по собі голод, приневолює жінок до непосильної праці. Безліч дітей відділено від батьків у Кубі, безліч родин згинуло з рук наїзника в окупованому В'єтнамі.

Отже Рік Міжнародної Співпраці треба спрямувати і в те русло. Це безумовно трудніше, як побудувати осередок здоров'я або пригорнути корейських вдов. Але це не повинно відстрашувати від такої акції. Адже матеріал про кризду родин у В'єтнамі чи Домініканській Республіці можна роздобути. І використати його для уроблення сліпії, для підготовки допомоги.

Не говоряче вже про відомості з-поза залізної заслони. Розірвані родини з часу 2. світової війни існують і досі без виглядів на сполуку. Відповідальність родини за політичні погляди члена, непосильна праця матерів на будовах і дорогах — це факти, що весь світ уже знає. Чи не слід використати Року Міжнародної Співпраці для зрушення його сумління?

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій шукає шляхів до того. Спільно з іншими жіночими організаціями з-поза залізної заслони, опираючись на нових кривдах, що їх зазнають родини й матері від комуністичного наїзника. Всіми засобами, всіми шляхами, що їх має вільний світ, треба змагати до того, щоб Рік Міжнародної Співпраці був використаний і в тому напрямку, та виявив методи терору, що їх досі в тому розмірі не знало людство.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИВЕЛИ ЧЛЕНКУ ДО ВАШОГО ВІДДІЛУ СУА?

П-ні Марія Солонинка
Mrs. Maria Solonynka, recently elected WFUWO's Vice-President in Canada.

НОВА МІСТОГОЛОВА СФУЖО

Третьою містоголовою СФУЖО в Канаді стала недавно тому п-ні Марія Солонинка, голова Об'єднання Жінок Ліги Визволення України. На З'їзді ОЖ ЛВУ, що відбувся 11. квітня ц. р. в Торонто, її поновно перевибрано.

П-ні М. Солонинка — уродженка золотого Поділля. Як учениця гімназії „Рідної Школи“ в Тернополі вона була пов'язана з підпіллям і в наслідок того її усунуто вже як абітурієнтку з гімназії. Своєю освіту вона завершила Вищим Торговельним Курсом у Львові.

Відтак прийшли роки праці в „Молодій Громаді“ в Тернополі, де вона згодом стала головою Жін. Секції. Була також головою Секції „Відродження“, зв'язковою від молоді до Союзу Українок, працювала в Спортовому Т-ві „Сокира“. У 1937 році її арештовано. На судовій розправі дістала 3-річний вирок, що його відсиділа в Тернополі і Тарнові. Вибух війни застав її з групою інших політичних в'язнів у Сандомирі, звідкіля з пригодами вона добилась до Перемишля. Відпочавши від тих переходів, вона в Кракові вийшла заміж. У 1941 році переїхала до Львова на постійне, але терор Гештапо, спрямований проти членів ОУН та українського населення, змусив її, після арештування чоловіка, скитатися з малими дітьми з місця на місце, щоб не потрапити поза в'язничні мури. Згодом прийшла велика мандрівка через Грац, Інсбрук, Зеефельд, Ляндек, а звідтіль до Ка-

пади. Спочатку поселилась із родиною в Монреалі, а потім місцем постійного перебування і праці стало Торонто.

У перших роках побуту в Канаді мусіла віддати весь час і труд малим дітям. Згодом включилась у працю Ліги Визволення України, де була два роки головою Жіночої Референтури. Функцію голови Централі ОУ ЛВУ сповняє вже 10 літ. Поруч громадської праці доводиться працювати й заробітково, щоб належно забезпечити родину й дати освіту дітям.

Вітаємо нашу містоголову з поновним вибором!

СЕСІЯ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЛВУ

Дня 11. квітня 1965 р. відбулась у Торонто Сесія ОЖ ЛВУ у рамках X. Крайової Конференції ЛВУ. Прибули відпоручниці 15 Відділів, у цілому 50 осіб. Чотири Відділи прислали письмові звіти.

В осередку Сесії була доповідь поетки Лярисн Мурович п. заг. „Ще про культобмін“. У ній вона навітлила спонуки культобміну та причини, чому наше громадянство повинно негативно поставитись до того чергового наступу Москви на українську еміграцію.

Більшу частину Сесії вивопнили звіти Відділів та дискусія, що слідувала. Із звітів виходило, що Відділи інтенсивно працюють у різних ділянках. Дискусія навітлила різні нові потреби праці.

Резолюції Сесії підкреслювали рішучий спротив членства проти розкладових акцій серед української еміграції, зокрема проти т. зв. культобміну.

Велику увагу присвячено виховній ділянці, головню творенню дитячих світличок та півосель. Заповіджено скріплення допомоги потребуючим в Європі та видання збірника про жінок, що загинули в боротьбі за волю України.

До нової Управи ОЖ ЛВУ ввійшли: п-ні Марія Солонинка, голова, пп. Наталія Башук, Софія Білик, Наталія Вараниця, Ірина Кривенюк, Олена Кутова, Софія Сагаш і Марія Спольська — члени. До Ред. Колегії „Жіночої Сторінки“ в „Гомоні України“ ввійшли: пп. інж. Л. Вертипорох, Л. Мурович та члени централі ОЖ ЛВУ.

До 6. Літературного Конкурсу СФУЖО

До половини травня ц. р. наспіли ще три переклади на 6. Літ. Конкурс СФУЖО, фундації Марусі Бек. Їх авторами є 1. Ганна і 2. Ліда Чебрець, 3. Л. Верес. Отим число перекладів дійшло до 11.

У цілому переклади виконано — 4 з англійської, 3 з французької, 2 з німецької і по одному з еспанської і литовської мов.

Жюрі тепер перечитує надіслані переклади й готується до спільної наради.

Комітет Літературної Нагороди

ОСОБИСТЕ

П-ні д-р Софії Карпінській, культ.-освітній референтці СФУЖО висловлюємо щире співчуття з приводу смерті її чоловіка. Нехай Господь Бог додасть їй сили перетривати це велике горе!

Управа СФУЖО

ІЗ ДІЯЛЬНОСТІ СЕКЦІЇ ОУБ У ШАРЛЕРУА

Секція Об'єднання Українок Бельгії начисляє тільки 20 членок, але в цьому громадському році проробила гарну роботу. Сходини відбуваються щомісяця. Імпреди влаштовано самостійно (Свято Жінки-Героїні, Свято Матері), або спільно з іншими організаціями (Свят-Вечір, Свячене, храмові празники, Андрийвський Вечір, св. Миколая). Секція дбає про порядок у церкві й опікується приїжджними вчителами українознавства.

В часі Йордану члени Секції ходили щедрувати, а з нагоди першого св. Причастя влаштували прийняття для дітей.

ДИТЯЧА ЗАБАВА В МЮНХЕНІ

Дня 7. лютого ц. р. Відділ ОУЖ у Мюнхені влаштував Різдявну зустріч для дітей. Програму вивопнив Вертел, що його відіграли діти зі школи українознавства і садка. Потім виступили малі декляматори, між ними також діти з оселі Людвігсфельд. Слідувала перекуска, а потім весела дитяча забава.

Фінансову підставу до цієї зустрічі дав дар Владики Кир Платона та пожертва Відділу УККА у Бофало.

На стороні здоров'я

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Від чого залежить наше здоров'я?

Дитина ще не народиться, а вже починає старітися, бо все, що родиться мусить вмирати. Є це судьба всіх живих організмів. Деякі тварини можуть жити тільки один день, деякі більш як тисячу років, а деякі рослини навіть більш, як шість тисяч літ. Яка цьому причина? Дехто приписує це діличності, дехто обставинам, а дехто одному і другому. Розуміється, що діличність відіграє велику роль, бо надає границі, то яких одиниці даного тваринного або рослинного роду можуть дожити, але у відношенні до одиниць обставини ще важливіші. По діличності людина може жити 100 літ і довше, а по обставинах дитина може померти навіть ще перед народженням. Низка сприятливих обставин буде продовжувати життя, незвідповідні будуть його скорочувати. І тому слід добре застановитися над тим, що якраз для нас є сприятливими обставинами. Шкідливих є дуже багато, але ми не будемо займатися ними, з якими ми як одиначі, не в силі боротися. Зате є одна дуже важна умова життя, конечна для його удержання, що її можемо дуже багато поліпшити, а саме діяльність нашої відживи. Повне розуміння цієї справи є для жіноцтва тим більше необхідне, що на їх плечі спадає вся відповідальність за відживу своєї родини.

Нераз дивуємося, як наші предки могли так добре існувати й розвиватись на такій простій і малю різноманітній їжі. Та не сміємо забувати, що їхня їжа була природна і свіжа — не така, як у наших часах, де харчові продукти рафінуються і цим нераз усувається з них, якраз найконечніші для нашого організму частини. А крім того додається різні шкідливі для здоров'я хемікалії,

щоб вони могли довго стояти по складах.

Віджива є матеріалом для будови нашого тіла, що безпереривно перебудовується — частинно руйнується, а частинно добудовується. Рівнож, кожний орган, виконуючи свою особливу чинність, зуживає особливі складники, які не мусять годитись для інших органів. Щобільше, ані заразливі недуги, ані отруї, ані одностороння віджива не впливають однаково на всі органи. Деякі з них можуть підпасти цілковитому знищенню, тоді коли інші могли б ще досить довго виконувати своє завдання. Тому найліпше звернути увагу на вимоги подинських органів і тканин. Тут дуже важну роль відіграють вітаміни. Хоч донедавна ніхто ані не підозривав про їхнє існування, тепер є загально відомо, що вони необхідні для удержання життя.

Добре знаємо, що в'язні концентраційних таборів діставали нічну або курячу сліпоту. В Америці майже не доходить до такого виразного прояву браку вітаміну „А“, але в країнах недостатку ця недуга ще і даліше розвивається. Поверхня очної кулі висихає, бо слизні залози вже її достаточо не звочують. Очі починають боліти, сербіти і не можуть зносити світла. На рогівці появляються піхурчики так, що можуть навіть її продіравити, а тим самим знищити око. У старших людей ці зміни поступають скоріше, бо їхня рогівка і слизні залози вже й так ослаблені старістю. Терплять не тільки очі, але взагалі всі епітелії. Епітелії складаються з клітин різного роду, є різного уложення і покривають цілу поверхню нашого тіла, як рівнож вистеляють всі наші слизні поверхні. Обже вистилка кишків та бронхів також слабне і легко заражується бак-

теріями. Це поширюється на усну порожнину, язик, слинні залози, ниркові миднички, міхур, піхву і нераз причинюється до старечого запалення піхви. У дітей сповільнюється ріст. Також зникають клітини, що творять зубну кість. Взагалі вітамін „А“ є необхідний при фермації всіх кісток і якщо його немає, тоді кістки не розвиваються нормально, — місцями бувають за грубі, а місцями за тонкі. Це буває особливо небезпечно у черепі і хребетному стовпі, бо можуть натискати на нерви. Наприклад наслідком такого тиснення може дійти до дегенерації очного нерву.

У свіжій, природній відживі знаходяться жовті матеріали, так звані каротіни, які найкраще бачимо у моркві. З цих каротинів тіло виробляє собі вітамін „А“. Найбільше призибується його у печінках морських риб. Каротіни або перетворений вже вітамін знаходяться також у звіриних печінках, жовтку, маслі, жовтій горюдині, як морква, солодка картопля, жовті гарбузи, дині, а також у зеленій горюдині, як листки з брукви, ріпа, волоська капуста, брокколи. Переочення недостатчі цієї життєво конечної субстанції найліпше направити свіжим рибячим траном (можна купити також у капсулях) або вживанням печінки якихнебудь звірят. Та найважніше не допустити до розвитку хвороби і тому муситься включити у щоденну їжу вищезгадані харчові продукти. Рівнож муситься мати на увазі, що хоч у цій країні майже ніколи не доходить до повних проявів хвороби, все таки частинний недостаток цього вітаміну буває.

Якщо вживати великі скількості готового, синтетичного — цебто хемічно зложеного препарату — то може дійти до втрати апетиту, ваги, дразливости, збільшення печінки, згрубіння і болю довгих кісток та сухості епітеліїв. Рівнож щойно недавно стало звісним, що при надмірних штучних дозах у немовлят підозривають пошкодження мозку. Зате жадних із цих признаков ніколи не завважено при вживанні природної відживи. Тому Уряд Здоров'я доперуває для задоволення

Користаймо з досвіду

Весільне печиво

Його правила такі давні, як обряди в Україні. Пані Анастасія Микас перейняла їх від свого роду та й радо передає їх читачкам „Нашого Життя“

Тісто для цього печива повинно бути якнайгуштіше, щоб вироблені з нього прикраси могли зберегти виразану форму. Якщо печиво призначене тільки для показу й збереження, найкраще вживати зовсім піскотого тіста, до якого для кращої в'язкості добре додати дещо яєчних білків. Однак більшість весільного печива споживається на весіллі — це його властиве призначення. Тоді треба ладити здобніше тісто і так воно робилося по всій Україні.

Тісто для весільного печива:

Потрібно:

- 4—5 жовтків
- 1 ложечка цукру
- 1 горнятко цукру
- 1 горнятко олії
- 2 горнятка маслянки
- стільки борошна, скільки забере

У склянці теплої води розмочити дріжджі з ложечкою цукру. Втерти жовтки з цукром, додати олію й маслянку, розчин дріжджів і стільки борошна (муки), щоб тісто було зовсім вільне. Розмішати ложкою і залишити, щоб підходило. Потім додати борошна, щоб тісто було густе, добре вимісити й лишити знов, щоб підійшло. Щойно тоді воно готове до формування. Сформувавши коровай чи дивень пекти в вигрітій печі на 275°

Коровай

Спершу сформувати досить великий, еліпсоподібний буханець. Край його обвести валком тіста, немов обручем. На цьому обручі розмі-

потреби цього вітаміну одно-два яйця денно, дві порції жовтої або зеленої городини денно і декілька разів на тиждень печінку. Найліпша є теляча печінка.

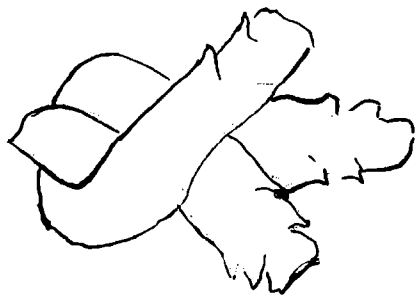
стити звернені головами до середини пташки. Потім обвести перед ними круг шишок, далі ближче до середини знов круг пташок, а всередині, в центрі коро- вая — покласти велику шишку. Всі прикраси розміщувати настільки рідко, щоб у часі киснення й печення вони не натискали на себе, але настільки густо, щоб виповнили собою верх коро- вая.

Дивень

Найзручніше пекти його в круглій посудині з конусовидним отвором по середині (форма на енджелфуд), але можна й на круглій сковородці, в центрі якої слід покласти вузький горщик або горнятко для задержання отвору. Спершу виробити грубий вал тіста і покласти його бубликом на дно посудини. На ньому розмістити пташки, дзвобиками до середини. Їх повинно вміститися около 10 штук. Всім цим тістом разом форма повинна бути виповнена лиш до 1/3 своєї висоти. Лишити нехай підросте, а потім пекти на 275° около години. Коли вистигне, встромити два завершені пташками патички.

Пташки

Для кожної пташки зробити два, приблизно на півтора інча широкі круглі валочки тіста. На коротшому з них формувати на

„Жайворонок“, тістечко, що його печуть на привітання весни
“Lark” a pastry, made for children in the first days of spring.
одному кінці „дзвобик“, а понад

ним, півколом „гребінь“ пташки. Цей гребінчик, себто рубчик тіста треба дрібно нарізати ножем, щоб у часі печення потворилися зубчики. Під цей валочок підложити наперек другий, якого кінці перехрещуються на „спинці“ пташки. Щоб надати вигляду „пир'я“, треба понарізувати скісно „крильця“, себто перехрещені кінці валочка, а „смерічкою“ протилежний до голови кінець — „хвостик“ В часі печення вони закручуються. Коли підросте, пекти пів години на 275° (Жайворонкам не роблять нарізів на гребінці.)

Патички для дивня

Тісто прісне, без дріжджів, дуже густе. Виробити плоскі, довгі пасочки, понатинати їх скісно з одного боку і обвизати ними патички, прикриваючи ненарізаний бік нарізаним. Обвизання починають з гори патичка. Пекти лежма, сперши кінцями на берегах посудини, доки не зарум'яняться. Як готові, дати простигнути, тоді вижолобити дві дірки в протилежних кінцях дивня, встромити в них патички, а наверху кожного з них настромити по пташці, повертаючи їх дзвобиками до середини. Отвір на середині дивня закрити окремо спеченою шишкою. (Гл. рис. на ст. 7).

Шишки

Витачати з тіста валок, дещо приплескати, порізати на невеликі, скісні кусники (ромби). Скласти їх у „китицю“, тримаючи разом долішні кінці, які треба стиснути, щоб разом зліпилися, а потім ще обвести вузьким валочком тіста. Розкласти широко, щоб не дотикали себе, як підростуть. Пекти 1/2 години.

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІ

Євшан-зілля

Журнал мені відразу „припав до серця“, бо нічого в ньому нема для мене чужого чи незрозумілого. Навпаки, він неначе те Євшан-зілля має в собі притягаючу силу, а й з практичної сторони беручи, з нього можна багато навчитися і при тому він єднає всіх українських жінок, де б вони не були. **Марія Салманів, Вест Гіл**

Український народній стрій

На Поділлі

Верхнє вбрання

В цій частині України маємо різні його відміни. Бувають нагортки на переходову пору року, а є й тепле верхнє вбрання на зиму.

Нагортки. Це є каптани з недобілого полотна або вибійки. Їх звать „кабатами“, „каптанами“ або „катанками“. Такий каптан пошитий до стану, застібується з-переду на кілька гудзиків, сплетених із сирих ниток і червоної волічки. Ззаду від стану вниз він поширений кількома складками. Збоку — впускані кишені. Подекуди на вилогах кишень — легка вишивка.

Кацабайка — це коротка нагортка з сукна. Своім кроєм вона нагадує корсет, але є з рукавами. Прилягає в стані й сягає лиш трохи нижче стану. Святкові кацабайки роблять з оксамиту (вишневі, темносині) й обводять лямівкою іншого кольору.

Тепле вбрання. Найбільше вживаний сірак із домашнього сукна, брунатного кольору. Подекуди виконують жіночі сіраки з білого сукна. Він скроєний із перегнутого кусника матеріялу, до якого збоку приточені рукави, а ззаду є вставлені складки. Сягає нижче колін. Має стоячий комір.

Кожухи виконують із баранячого хутра з широким чорним коміром. Шви кожуха прикрашені лямівкою з вишневого, синього або зеленого сав'яну з гудзиками або кутасиками з зеленої волічки.

Полотняний „каптан“ літньої жінки в с. Настасові на Поділлі.
За О. Кульчицькою

Women's folk costume of Nastasiv, Podolia region in Ukraine.

Господарський порадник

Дорога Тітко Марійко!

Коли Ви порадили вжити оцту до полокання вишивок, я пригадала собі інший випадок, коли мені оцет допоміг. Це сталося від того, коли я випрала нову чоловічу сорочку й додала хльорку до полокання. Матеріал був, видно, вражливий на те, й коли я стала сорочку прасувати, вона ціла пожовкла. Така шкода! Аж урешті хтось порадив мені оцет. Я намочила сорочку у ведрі холодної води, додавши горнятко оцту. За кілька годин жовтизна зникла. **Читачка з Шикаго**

ЯЙЦЯ В БІЛКУ

Мій чоловік любить яйця в білку, себто зварені на воді, що звуть тут "poached eggs". Але він каже, що я не вмію зладити їх так легко й рідко як у ресторані, себто, що вони занадто твердо виходять. Яка тому може бути причина? **Стефа Н.**

При яйцях має велике значення їх свіжість. Свіжі яйця легше вбиваються і білок скорше охоплює жовток, як у несвіжих. Також може мати значення температура. Спробуйте вибрати їх із холодильника кілька годин перед ужиттям, щоб вони дістали кімнатну температуру. **Тітка Марійка**

Порадник народного строю

МІСЦЕВИЙ НАРОДНИЙ СТРИЙ

Одна з наших членок, яка вчить у школі українознавства, звернулась до нас із пропозицією, чи ми в Відділі не допомогли б справити дітям народного строю. Коли б ми спільно закупили матеріал, скроїли й пошили його, то це обійшлося б значно дешевше і всі діти мали б стрій, бо на кошт матеріалу батьки спромоглись би.

Ми в засаді погодилися. Але в дальшому виявилось, що ця наша членка конче хоче, щоб це був стрій із Львівщини. Вона цей стрій знає, бо звідтіля походить. Та коли ми почули, як він мав би виглядати, то нам видається, що це не є справжній український стрій. Та й чи є змисл справляти стрій з однієї якоїсь околиці?

Голова Відділу

Напевне більш доцільно — зодягачи дівчорі в народний стрій — справити полтавський, що став уже загально-українським строєм. Він уже загально відомий, дуже мальовничий та й усі частини можна пошити з купного матеріалу. Дуже добрий опис знаходиться в книжці К. Антонович „Український одяг“. В останньому часі почав вибиватись також гуцульський стрій у вжитку дівчорі й молоді, але він більш коштовний і працювотий.

У засаді не можна нічого заперечити й проти строю з однієї якоїсь околиці. Бувають такі околиці (Яворівщина), або села (Серафінці коло Городенки), що мають свої окремі риси й їх варто було б показати. Але такий стрій мусить бути справжній, стилевий. А на Львівщині вже давно не було стародавнього строю, бо ця околиця поблизу великого міста його затратила. Те, що там носили по селах, є лиш відблеском, і то дуже змнірованим, давнього львівського народного строю. Отже, коли б Ви мали його справити, тоді треба би пошукати за справжнім стилем зразком. **Ред.**

Городничий порадник

Листя фікуса

У моему фікусі листки весною опадають. Пізніше вони відновлюються, але не такі гарні, як були і не в тому самому місці. Яка тут причина?

Ірина В.

Листя фікуса опадає найчастіше з двох причин: а) забагато підливання, особливо зимою, б) виснажена земля. Фікус пересаджуємо що три-чотири роки, але кожної весни мусимо його лідігнотувати. Найкращим погноєм є „Ра-ПД-ГО“, що його даємо розлученим із водою. Можна дістати в городових крамницях, спосіб ужитку поданий на опакуванні. Фікус потребує такої землі: 2 частини інспектової, 1 частина листяної, 1 частина дернової, 1 частина торфу (піт-мос), 1 частина грубозернистого піску.

Плястикові вазонки

Чи рослини можуть добре рости й розвиватись у плястикових або поливаних вазонках? Тут їх часто продають у таких і мене бере сумнів, чи воно доцільне. **Слава К.**

Рослини продаються в плястикових вазонках, бо вони дешеві й легенькі. Одначе для плекання кімнатних рослин вони не надаються. Повітря мусить мати доступ до коріння, бо йнакше рослина нидіє й гине. Коли ми куплену рослину хочемо дальше плекати, треба її пересадити у звичайний, неполиваний вазонек.

Роман Коцик

ЛІТНІЙ КОСТЮМ

Обив'язковим складником жіночої гардероби став — літній костюм. Це тепер улюблена її частина, бо його можна носити зранку до вечора. А тому вибирайте такий матеріал, щоб виглядав свіжо й нез'ято в гарячі літні дні. Нові синтетичні матеріали і легкі плетени (джерсей) надаються до того. Окрім того — бавовна, полотно, піка, рипс і шовк дуже добрі, але вже за кілька годин тратять свіжий вигляд. Крій костюмів зграбний і вдячний. Жакети трохи довші та злегка прилягають. Більшість їх застібується з-переду, але трапляються також такі з бічним або й заднім застібуванням. Рукави — кожної довжини, з того короткий гладкий рукав найкорисніший. Бувають також жакети-безрукавки. Спіднички виразно коротші, але не вузькі, а радше хвилясті, деякі зі складками. Є й такі на подобу штаняк.

Кольори дуже різноманітні. Одначе в літню спеку краще носяться темні відтінки, хоч біле буде домінувати. Комбінація усяких смужок і горошків буде дуже популярна.

Ще одна відміна дасть нам багато радості. При двох літніх костюмах у споріднених або й контрастових кольорах, можна носити на перемену різні жакети й спіднички, що дає властиво замість двох — аж чотири комплекти. Літні костюми таки вимагають блюзок. До них носимо невеликі безрукавки, скорі на зміну. Отже перегляньте вашу шафу! Може поміж вашими торічними сукнями є такі, що їх зможете носити з костюмовим жакетом? Тоді це більше поширите використання літнього костюму.

Оленка Літинська-Санторе

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу США! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

- Ukrainian Woman -

The Federation of Lithuanian Women's Clubs

On May 1, 1965 I had the opportunity to attend the Convention of the Federation of Lithuanian Women's Clubs, which was held in the Waldorf Astoria Hotel in New York City. Also attending with me were: Mrs. Mary Dushnyck, Organizational Chairman, and Mrs. Katherine Kolankiwska, Program Chairman of the Regional Council.

Delegates and guests to the Convention were welcomed by the President of the Federation, Mrs. Ligia S. Bieliukas, a familiar figure to our UNWLA members in New York, who have met and worked with her on various occasions, among these the Captive Nations Week observances. Mrs. Bieliukas was dressed in a richly embroidered Lithuanian folk costume.

Among the many eminent guests attending were: Mrs. William H. Hasebrook, President of the General Federation of Women's Clubs; Dr. Marion Moll Pre-minger, writer; Mr. Vytautas Stasinskas, General Consul of Lithuania; and Vaeloras Lidzi-kauskas, President of the Supreme Committee for the Liberation of Lithuania.

I will not attempt to present a complete report from the entire Convention, as our delegation was present at only a small portion of the proceedings, but I would like to share some general impressions derived from our meeting with the representatives of this well-organized group.

The Federation of Lithuanian Women's Clubs was founded in Europe in 1947, by Lithuanian women who escaped the second Soviet Army invasion of their country.

The purpose of the Federation is to unite Lithuanian women in exile, to struggle for the just cause of freedom for Lithuania, to preserve and to pass on to the younger generation the Lithuanian cultural heritage, and to help needy people, especially those behind the Iron Curtain.

This introduction, reprinted from the program booklet of the Convention, speaks of the high ideals and the organizational ability of these women. Affiliated Clubs of Lithuanian women are to be found all over the Free World. In addition to the 9 clubs in the United States, there are 3 in Germany, 1 in Canada, 1 in Italy, 1 in Columbia, and individual representatives in Brazil, Argentina, and Venezuela.

The indomitable spirit of these Lithuanian women is exemplified in a brief prayer, which is to be found in the Preface of the Convention Program Booklet. It is one of the prayers written in 1953 by four young Lithuanian girls, inmates of Soviet slave labor camps in Siberia. The prayer is representative of the high moral courage and fortitude of these young modern-day martyrs. Originally written in Lithuanian, it has since been trans-

COLLECT

The day has gone.
We are drained of strength,
Our feelings have died out.
Our hearts are benumbed.

O Heaven,
give us wisdom and strength
to endure calmly
all misunderstanding,
contempt and hatred.

Lord, have mercy
on unjust judges.

Protect us
from extreme poverty
that leads to crime
and impedes
the progress of our souls.

Preserve our nation's
pure spirit
that it may radiate and shine
like a splendid star.

O Lord,
I ask of you
lasting peace
for my crucified country
and for the entire exhausted
world.

Prayer written by Lithuanian girls, inmates of Soviet labor camps in Siberia.

Spring again and once more hopes
In the sad heart germinate
Once more I am lulled by dreams,
Visions of a happier fate.

Lesya Ukrainka

---

lated into seven languages. The U. S. edition has a preface by His Eminence Richard Cardinal Cushing. It serves as an inspiration to Lithuanian women throughout the Free World.

Helen Lototsky

Prepare the story of your Branch for the Convention Book

Installation Ceremonies of Branch 85

The installation dinner of Branch 85, which is comprised of American-born Ukrainian women, was held on Sunday, April 4, at the Sportsmen's Inn in Carteret, N. J., with Mrs. Helen Lototsky, UNWLA President, officiating. Mrs. Kathryn Symchik, President of Branch 85, was installed by Mrs. Lototsky, who presented her with a UNWLA pin and a corsage. Then followed the installation of the other officers of the new branch. They included Mrs. Olga Roszanski, Vice-President, Mrs. Marie Shyman-sky, Secretary, and Mrs. Ann Jacopino, Treasurer.

Following the installation, Mrs. Lototsky spoke of the history of the UNWLA and the role of organized women, particularly the UNWLA membership. Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Organization Chairman for American-born women, outlined the duties of Ukrainian women in the present "Society of Achievement" and of the opportunities available to them in the Ukrainian and American community through the UNWLA. The President of the UNWLA Newark Regional Council, Mrs. Olga Saluk, who worked closely with the new branch in its formative stage, reviewed these pre-organization meetings humorously and expressed her best wishes for the cooperation of the new branch in the mutual work of the Newark Regional Council. Mrs. Olga Hrytsay, President of Branch 67, who also collaborated in the organization of the new branch, brought greetings from her Perth Amboy branch.

Representing the town of Carteret, Councilman Charles Bohonek, a Ukrainian, spoke of the contribution of the Ukrainian women to Carteret's cultural and civic life, especially the vital role played by Mrs. Symchik in innumerable fund-raising projects and folk dancing and musical programs in the community.

Co-chairmen in charge of the

installation were Mrs. June Deli and Mrs. Simon Deli, with Miss Joanne Symchik serving as toastmaster.

The branch is now holding a membership drive and information may be obtained from Mrs. Marie Harrow, Membership Chairman. Branch 85 meets the second Thursday of each month, at Mrs. Symchik's home in Carteret, with a workshop, which is open to the public, following each meeting.

Mrs. Kay Symchik, President of Branch 85.

THE INIMITABLE KAY SYMCHIK

The president of the new UNWLA Branch 85 in Carteret, N. J. is a dynamic woman of immense versatility which she uses to great advantage of her community as an American of Ukrainian descent. Katherine Symchik is the daughter of the late Harry and Helen Sowa of Old Bridge, N. J. In 1916 she married Joseph Symchik and they are the parents of two daughters, Joanne, 23, and Rosemarie, 20. Joanne is a home economics teacher in a junior high school in Linden, N. J., and hopes to follow in her mother's footsteps in teaching Ukrainian folk arts. Rosemarie, who has been a Rockette at the Radio City Music Hall, is a junior at Montclair State College, majoring in physical education.

Some of Kay's activities include writing a column, "Be Smart — Learn to Dance," which appears in *The Atom*, a local paper; Girl Scout work; demonstrating and lecturing on cooking and Ukrainian Easter egg painting; conducting her own Carteret School of Dancing, where since 1948 she has taught social, stage and folk dancing (Kay started her career in folk dancing with Vasyl Avramenko); participation in the Carteret Youth Center and the Carteret New Jersey Tercentenary Committee, and directing the Carteret Recreation Department-sponsored dance program where she taught 500 children in a 12-week season.

Kay Symchik is well known to Ukrainians as a dancer actress, and she is especially remembered for her delightful performance as the mother in the "Trials and Tribulations of a Village Suitor" which was presented by the Ukrainian Folk Festival at the World's Fair last July and at the Brooklyn Academy of Music in March. Incidentally, Kay participated in 12 World's Fair programs last year!

Branch 85 is most fortunate in having a person of Kathryn Symchik's caliber and warmth at its helm, and we are sure that she will contribute greatly to the UNWLA, as she has to everything else she has ever undertaken.

M. Dushnyck

Are you an active member,
The kind that would be missed,
Or are you just contented
That your name is on the list?

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

**EASTER EGG
DEMONSTRATION OF
BRANCH 87 ATTRACTS
MANY VISITORS**

A demonstration of Easter egg decorating techniques and a discussion of Easter bread (paska) decorations were the main attractions at a special open meeting held on March 28 by UNWLA Branch 87 of Canton, Ohio, in the First Federal Savings and Loan Association in Louisville.

The meeting was opened by Mrs. Sophia Barusewycz, president of the Branch. The age-old wax-and-coloring process which is employed in the decoration of the popular Ukrainian Easter eggs was demonstrated by Mrs. Anna Juskiw. Miss Irene Kashubynska discussed Easter bread decorations and the decoration of specially prepared spring salads and baked goods. Among the many interesting decorations were flowers made from eggs and vegetables, which Miss Kashubynska later used to decorate meat dishes. Mimeographed copies of the recipes were distributed among those present. Miss Kashubynska was helped in the demonstration by the daughters of the Branch members.

The meeting proved to be a huge success, as proved in part

Demonstration of Easter egg decorating of 87 UNWLA Branch in Canton, Ohio

Sitting form left: Mrs. S. Barusevych, President and Mrs. Olga Kurylas, Secretary.

Standing from left: Mrs. N. Babych, Mrs. A. Zebinska, Mrs. M. Opryshko

by the sale of all the Easter eggs decorated by Mrs. Juskiw.

All the local newspapers commented extensively on the meeting, and one, the "Canton Repository," dated Sunday, March 21, carried an enthusiastic article, entitled: "Colorful Eggs Reflect Easter Mood." The article was accompanied by a photo and a reproduction of a beautifully decorated Ukrainian Easter egg.

NEW BREED OF DRESSES

There's a racy new breed of dresses for the summer — "the bared shoulder look." These provocative and highly feminine dresses expose one shoulder and cover the other with ruffles, folds, bows, halters, and what have you, and are certainly a delightful changeover from the standard cocktail and evening dresses. The fabrics used for these new dresses are soft and moldy jerseys, silks, and chiffons in a variety of hues and designs — paisley prints, great blooming flowers, and huge abstract prints. The fabrics are cut on the bias to slink smoothly over the body.

Of special interest are the back views of these dresses. Some exhibit hundreds of pleats running to the very hem, others feature fluffy bows, ruffles, folds, and long, flowing tails draped over one arm to create the illusion of a long sleeve. Some are tied in authentic Indian sari style.

While many of these charm-ers give the illusion of being completely artless and simple in design, they require superb design and fitting to give one that comfortable, soft look of understated elegance.

O. L. S.

GFWC CONVENTION

The 1965 Convention of the General Federation of Women's Clubs was held on June 6-11 in New Orleans, La. Famous speakers, panel discussions on timely subjects, plus interesting exhib-

The late Antonia Kulchycka, financial secretary of the UNWLA Board.

OBITUARY

It is with deep sorrow that we inform our members of the death on May 10, 1965 of Mrs. Antonina Kulchycky, member of the Executive Board of the UNWLA. The late Mrs. Kulchycky, who for 19 years served as secretary of Branch 46 of the UNWLA in Philadelphia, will be remembered for her genuine devotion to her organizational duties and her personal qualities which endeared her to all who knew her.

The Executive Board

Whippany, N. J.

On April 12, 1965 one of our beloved members passed away. **Mary Kicak**, born July 25, 1906 in West Orange, N. J., resided in Whippany 36 years. She was a parishioner of St. John's Ukrainian Church and loved being a member of our UNWLA Branch 61 though she was too ill to attend the meetings.

Mary Kicak is survived by her husband Michael, a son, a grandson, and two sisters.

Mary Suchorsky
President

bits and entertainment made the Convention a memorable event. The UNWLA was represented by Mrs. Anastasia Volker, Public Relations Chairman. Mrs. Mary Dushnyck, Organizational Chairman, was also present.

A detailed report from the Convention will follow.

Олена Цегельська

Дмитрунь і його ніжик

Одного разу Дмитрунь нишпорив у татковій старій скрині з майстерським приладдям і випадково знайшов там давній, забутий ніжик. Він мав бляшані черенки і два складані вістря. На прохання Дмитруня — подарувати йому цей ніжик, татко зразу не хотів погодитись. Аж якось, згодом, сказав:

— Можеш собі задержати цей ніжик, але дивись, не нароби шкоди та не поріж пальців!

Хлопчик не міг досить натішитись цим ножиком. Він то складав, то відчиняв його, то пальцем пробував, чи вістря гострі. То клав ніжик до кишеньки жакетика чи штанив і збоку глядів, чи дуже віддулась кишенька, чи товариші бачать, що він при ножуку? То клав руку до кишеньки, щоб переконатись, що ніжик дійсно там є. Та й відразу став його вживати: позастругував гостро всі, які в хаті були, олівці.

При столі теж не міг втерпіти, щоб ним не орудувати: то хліб краяв на дрібні кусники, то кусок м'яса настромлював на кінчик ножика і так ніс до уст. І так воно почалось.

Мама сварить:

— Ти, Дмитре, припини мені тут, при столі, воювати тим своїм ножиком! Хто на скатерті хліб крає?

А татко суворо:

— А хто на моїм письмовім столику два карби затяв? Дивись! А то скоро ніжик відберу!

А Дмитрунь:

— Та я... я лише пробував, чи гострий, а воно взялось та й само закарбувало.

Ба, але в Дмитруня нагло обізвалась охота майструвати. І так, колись його старша сестра Таня прийшла зі школи та застала братчика в його кімнаті, дуже зайнятого. Від несподіванки — аж скрикнула:

— Ти що тут робиш? Хто тобі дозволив зіпсувати мою скриньочку на дрібні дощечки тим своїм ножиком розібрати?

— Не сердься, Таню! Твоя скринька така стара! Я її направила, помалюю.

Таня ще більше розсердилась тупнула ногою:

— Знайшовся мені майстер! Стара, кажеш, але ж це пам'ятка, дарунок бабуні! От, і зіпсував! Віддай ці дощечки! — А сама мало не плаче. Потім попрохала татка, щоб якось цю скриньочку склеїв.

Одного разу, грався наш Дмитрунь на подвір'ї. І, то бігав, то тупав ногами, то іржав: ігага, ігага! — наче коник. Врешті прийшло йому на думку, що добре було б мати якийсь такий прутик і підганяти ним коника. Подумав, де взяти? Ну, а для чого ж ніжик? Перейшов у садок, а там самі кущі агрусу, порічок, розложисті, з короткими, а то й колючими галузками.

— А-ну, — подумав — загляну у сад нашого сусіда, пана Дворського! — Розглядається. Та де там, на великих яблунях який там прутик! Аж зирк, збоку, на грядці, так наче навмисне для нього, ростуть собі простісенькі прутики. — Давай, зр'яжу один!

Одна хвилинка — і вже ножиком струже. Та заки вирізав, добре впрів, бо ніжик тупий, а прут так досить грубий. Врадуваний, що вдалось, побіг на своє подвір'я, помзхуючи прутом. Аж тепер він дійсно коник, або й візник. Грається, бігає, аж утомився, а... тоді несподівано почув у саду пана Дворського якісь крики. Глянув туди, а там пан Дворський стоїть біля зрізаного прутика, показує своїм синкам і дуже їх свадить. Дмитрусь злякався, побіг до своєї кімнатки і там нишком спостерігав крізь відчинене вікно,

що то далі буде... Дивиться і, на правду злякався, бо його татко вже в саду сусіда з його прутиком у руці.

— Ой, буде мені біда! — заплакав Дмитрунь, але нічого вже не вдієш, тікати нікуди, запізно.

За хвилину татко покликав його до себе. Дуже нерадо, зі спущеною головою з'явився хлопчик перед татком. Але татко не свадив, ані не карав, лиш лагідно запитав:

— Чи ти, Дмитре, знаєш, яку шкоду ти пану Дворському зробив?

— Я... я вирізав в його саду прутика — з плачем відповів хлопчик.

— Не „прутик“ це звичайний, а молоде деревце, щепу!

Дмитрунь злякався:

— Яку таку це „щепу“? Що це таке?

Татко лагідно пояснив:

— То, знаєш, Дмитре, так: коли деревце-яблунька, виросте сама в лісі, то це „дика яблуня“ і буде родити дрібні яблуньки, терпкі кислички. Але коли деревце відповідно виплекають у саду, то це вже не „дика“, а „щепка“. Така плекана яблуня буде родити великі, добірні, солодкі або винні яблука.

Дмитрунь слухав уважно і задумався. По хвилині татко сказав:

— Незабаром, у мій вільний день, поїдемо до мого друга, огородника, пана Семена. Там довідаєшся дещо більше про „щепи“. Звідти привеземо нове молоде деревце-„щепу“ на місце старої, вирізаної.

Так вони і зробили. Привезли і посадили.

Нову щепу Дмитрунь доглядав, підливав і щиро бажав, щоб вона прийнялась, росла. А коли вона випустила свіжі листочки, на radoшах побіг до татка з окликом:

— Прийнялась, прийнялась! „Щепа“ буде рости!

Тарасиків тато

Сьогодні для Тараса не звичайний день. Хоч то не неділя, не свято, але ще до полудня мати приготувала вечерю; борщ та вареники зі сливками, „як у неділю“ думав Тарасик. Вся родина чекає, бо сьогодні з чумаками повернеться їхній тато, що пішов у Крим по сіль. Тато такий гарний, розумний, сильний, він все знає, про все розкаже. Часом по роботі, після вечері, пограється з Тарасом, пожартує. А в неділю, як любить Тарасик, коли тато з дідом засяде до столу, вийме велику книжку та читає про життя святих. Тарасик все слухає дуже уважно. Він, підросте, то теж навчиться читати, щоб бути таким, як тато!

Сьогодні вже з самого ранку — не терпиться Тарасові. Все вибігає він на шлях, виглядає тата. Ось вже, невдовзі південь, а чумаків нема. „Тарасику! Тарасику!“ — гукє сусідів Петрусь, трохи старший від Тараса, — „лідемо на околицю чекати чумаків!“ Вихорем вилетів Тарас із хати. „Та куди бо ти?“ — клопоталась мати, але вже тільки Тарасова сорочинка мерехтіла далеко на дорозі. „Лишіть його, мамо! Всі діти вже на околиці виглядають чумацьку валку!“ — обізвалась Катря, сестра Тараса. Вона все прилагодила на столі, а тепер тільки що внесла мишину зі спілими чорно-синіми сливками. Цього року перший раз вродила їхня сливка, що на городі. Катруся пам'ятає, як тато садив її. „Яке то щастя мати такого тата, як наш“ — думала дівчина. — Довго тягнеться сьогодні день. Ось вже сонечко стало хилитися на захід, а чумаків нема.

Раптом радісний гомін, то шляхом бігли діти. — „Йдуть вже! Йдуть!“ — Люди, хто був вдома, лишали роботу та повиходили з хат. До села наближалася валка. В поросі, що збивався над нею, вже було видно постаті чумаків, що йшли коло навантажених возів. Помалу тягнули воли свою тяжку поклажу. Важка була сіль, але всі тишилися, бо мало соли вже було в селі. Ось вже й добре можна роздивитися постаті, навіть

обличчя. Тарас вдивляється в кожне з них. Багато їх, „а де ж тато?“ — хлопчик вже хвилюється. Може що сталось, захворів, може не прийде? Хоч і малий Тарасик, але чув від старших, що

За хвилину він був уже коло тата і горнувся до нього.

часом чумаки зовсім не повертаються додому. О, як то страшно й сумно! „Чекайте ж-но, чекайте! Аби тільки я підріс, хоч трошечки, то не пушу самого тата чумакувати, поїду з ним. Буду його доглядати, якби щось сталось“ — думає Тарас. Та ось із куряви виринула знайома, люба постать. „Тату! Тату!“ — вереснув Тарасик та кулею полетів назустріч батькові. За хвилину він був вже коло тата та горнувся до нього.

Тато приголубив Тараса. „Здоров синку! Ну ось я і в дома. Всі здорові? Як там мати?“ — питався. — Ану ходи сюди! Я тебе трохи підвезу!“ Тато підсадив Та-

расика на вола. Гордовито поглядав хлопчик навколо, коли вони проїжджали вулицею та повертали в подвір'я. З хати вийшла мама, Катруся, другі діти та дід. Скільки то було розмов, скільки радости в родині Шевченків! Катруся принесла татові чистого рушника та свіжої водиці з криниці, а мама винесла з хати чисту біленьку сорочку. Тато обмився, змінив одужу та сів до столу вечеряти. По вечері роздав усім гостинці, що привіз із собою. Катрусі та мамі дав по хустині, дідусеві дав доброго тютюну, а Тарасові дістав олівець та паперу, ще й гарний ремінний очурик. „Рости хлопче! На той рік підеш до школи! Вчися синку, то будуть з тебе люди!“ — сказав тато та погладив хлопчика по голівці.

Довго ще по вечері гомоніли дорослі. Багато цікавого розповідав тато про море, про Крим, про чужих людей. Тарасик пильно прислухувався до батькової мови, так і заснув просто на лаві коло тата і снілися йому великі гарні, блискучі гори соли, снілося йому, що він чумак та має гарні, сиві воли.

Ось його здійснився, бо одного року він таки поїхав з татом по сіль, але чумаком не став, бо скоро вмерли його батьки. Тиняючись серед чужих людей він зазнав чимало лиха, але таки батькове бажання виконав: вивчився та став великим поетом та малярем.

Н. Наркевич

САМІ СКЛАДИМО ПІСЕНЬКУ...

Самі складімо пісеньку
Про бородату кізоньку.

Йшла коза дорогами,
Похитувала рогами.

Йшла коза доріжкою,
Притупувала ніжкою.

Скубла коза травиченьку,
Пила коза водиченьку...

А із поля як прийшла —
Молочка нам принесла!

Леонід Полтава

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

З задоволенням закінчуємо громадський рік 1964-65. Він приніс нам 6 нових Відділів СУА (82, 83, 84, 85, 86 і 87) і дві нові Світлички (у 81 Відділі у Дітройті і 47 Відділі у Рочестері). Наші Округи можуть іти заслужено на вакаційний відпочинок.

А Централь не відпочиває. Вже створився Конвенційний Комітет у Нью Йорку, Номінаційна Комісія відбула підготовче засідання. Іде підготовка Конвенційної Книжки і відзнак. Що ближче до Конвенції, то більше зростає кількість справ.

Наприклад, зміни в статуті. Кожної Конвенції вирінає потреба чимсь приписати статуту доповнити, або в дечому змінити. Відділи, що відчувають цю потребу, повинні зголосити свої пропозиції Управі Округної Ради, а та в цілості передасть їх Екзекутиві СУА.

З нагоди нашого 40-ліття ми повинні змагати до спалення моргеджу СУА. Це буде почесний подарунок Відділів своїй Організації в ці роковини. Але для того треба би вирівняти ще 3,211.16 дол. до листопада ц. р. Чи є Відділ в нашій Організації, що не хотів би причинитись до цієї почесної церемонії?

Окрім того Відділи повинні пам'ятати, що до Конвенції повинні вирівняти всі свої зобов'язання за 1965 р. Багато Відділів уже заплатило їх. Але ще залишилась якась кількість залеглостей і про це пригадаємо заздалегідь.

БАЖАЄТЕ ПРОЧИТАТИ НОВИЙ РОМАН?

Вже вийшов з друку і вкортці буде в продажі. —
Замовте його в авторки

ДАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА ПОВІНЬ

Роман

Сторінок 267 Ціна \$3.50

Daria Yaroslavska
624 So. 20th St.
Newark, N. J., 07103

Вітаємо!

Округа Дітройту може похвалитись створенням нового 81 Відділу СУА в минулому році. Тому з радістю вітаємо цей новий гурт Союзнянок, як також усіх, що вступили до давніх Відділів у 1964/65 рр. Вітайте нам у нашій організованій сім'ї!

63 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ:

Стефанія Бохенська
Марія Віханська
Стефанія Газда
Галина Кравченко
Галина Папіж
Ольга Совірко
Стефанія Федак
Анна Хміль
Анна Цьонка
Зиновія Шуст
Ірина Щербій

76 ВІДДІЛ СУА, ВОРРЕН:

Марія Максим'юк
Зірка Швайкун

81 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ:

Марія Балтарович
Марія Білинська
Меланія Білоскурська
Ярослава Бохенська
Люба Блюй
Оксана Василина
Наталія Вонсул

Марія Дуткевич
Теодія Дужа
Марія Кузьо
Марія Лазарчук
Ірина Лободоцька
Розалія Макогон
Христина Мацілінська
Стефанія Мигаль
Оксана Мигаль
Олена Перецька
Марія Собко
Ольга Стояловська
Лідія Соя
Тамара Сисак
Анастасія Стефанюк
Софія Скаб
Надія Терлецька
Нуся Терлецька
Люба Тарнавецька
Тетяна Цимбал
Ірина Чучман
Дарія Яворівська

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Виховна нарада

Турбота за дошкільне виховання нашої дітвори вже давно спрямувала увагу виховної референтури СУА на ту ділянку. Це й довело до створення Світличок у різних наших осередках. Однак цей процес був трудний і повільний, бо в нових умовах нелегко було його урухомити. Тільки завдяки ініціативним одиницям тепер маємо вже 12 Світличок на терені нашої організації.

Цих 12 Світличок, їх осяги й невдачі дали нам цінний організаційний досвід. Щоб його використати для дальшої акції, створено Виховну Комісію СУА, як уже було згадано в попередньому числі. Тут можна буде планувати й підготовляти справу дошкільця в крайовому масштабі.

Та для закріплення цього становища й завдань СУА у дошкільному вихованні — заплановано тісну співпрацю із Шкільною Радою УККА. В тій цілі відбулась дня 8. травня 1965 року

спільна нарада представниць Екзекутиви й Виховної Комісії СУА з представниками Шкільної Ради УККА. У ній взяли участь від СУА — п-ні Олена Лотоцька, голова, п-ні Осипа Грабовенська, член Екзекутиви, п-ні Анна Богачевська, виховна референтка та п-ні Ярина Телепко, членка Вих. Комісії СУА. Від Шкільної Ради УККА прибули — д-р Едвард Жарський, голова, проф. Володимир Лотоцький, містогоспа, мгр. Ірина Пеленська, референтка дошкільця в Шкільній Раді УККА.

Голова СУА п-ні О. Лотоцька привітала прийвних, з'ясовуючи ціль цієї Конференції. Потреба такого порозуміння між виховним діянням СУА а Шкільною Радою УККА вже давніше відчувалась. А тепер, коли Союз Українок Америки вже доказав свої спромоги і працює над поширенням і поглибленням їх — це порозуміння стало необхідним. Справа дошкільно-

го виховання вимагає найбільшої нашої уваги. Шкільна Рада УККА теж свідомо всіх потреб і труднощів цієї виховної ділянки. Отже настала пора з'ясувати становище обох чинників та узгодити дальшу дію.

Порядок нарад, що його подала п-ні голова, обіймав

1. Мета і причини нашої наради — д-р Е. Жарський, голова Шкільної Ради УККА.

2. Організація Світличок СУА і вишкіл садівничок та виховниць — п-ні Анна Богачевська, вих. референтка Гол. Управи СУА.

3. Національне і релігійно-етичне виховання молоді матері — п-ні Калина Козак, членка Вих. Комісії СУА.

4. Матеріал і посібники для української Світлички — п-ні Ярина Теленко, член Вих. Комісії СУА.

5. Дошкільне виховання й українське громадянство — мгр. Ірина Пеленська, реф. Шкільної Ради УККА.

6. Комунікат наради до преси.

Слово д-ра Жарського окреслило становище Шкільної Ради УККА у справі дошкільного виховання. Шкільна Рада обмежується тільки до шкіл українознавства і радо вітає ініціативу й роллю СУА в ділянці дошкільного виховання. Кількість 12 Світличок на терені ЗДА можна вважати за влучний початок. Треба повести акцію за якнайбільшою кількістю дітей у Світличках, щоб таким способом підховати доріст для шкіл українознавства.

Шкільна Рада УККА охоче служитиме всіми порадами, допоможе у виданні потрібних допоміжних матеріалів, подбає про матеріал для вишколу садівничок. Однак саме організування Світличок, вишкіл садівничок, програма ведення й господарка Світличок — це все є доменом і завданням СУА. Ця ділянка дуже різниться своїм характером від шкіл українознавства й може бути виконана тільки з допомогою великої уваги і вміння жіночої організації.

Виступ п-ні А. Богачевської насвітлив можливості Світличок. Виховна референтка СУА з'ясувала труднощі, що їх зазнали Світлички на своєму шляху. Окрім недостачі фахових садівничок, доброго приміщення та потрібного грошового вкладу — ще має значення слабе розуміння батьків для цієї справи. Отже поширення Світличок не може йти так швидко, як здавалось би. Треба вложити певну енергію в те, щоб побороти згадані пере-

шкоди. Тут потрібно допомоги й інших чинників, передусім Шкільної Ради УККА і нашого духовенства.

П-ні Калина Козак не могла прийти й становище молодих матерей до справи дошкільного виховання з'ясувала п-ні О. Грабовенська. Зияється, що більшість їх має велике розуміння для його потреб. Напевне треба ще над тим працювати й про це повинні подбати Відділи СУА при помочі Виховних Семинарів.

П-ні Ярина Теленко відмітила, що відчувається дуже брак іграшок чи складанок з українською тематикою. Це дуже придалось би в дошкільному вихованні дитини, бо сповнило б подвійне призначення. Заявляє, що треба мати інший підхід до дітей, як це було в Україні. Бо хоч це українські діти, але в своєму оточенні підлягають впливам американського життя. Тому й підхід та методи мусять іти впарі з вимогами часу.

П-ні мгр. Ірина Пеленська насвітлила справу зі становища Шкільної Ради УККА. Дошкільне виховання завжди було доменом жіночих організацій. Але це не значить, що цілу відповідальність за нього вони повинні поносити. До вгляду й допомоги у цій цій ділянці треба притягнути все українське громадянство. Виконання повинно лежати у руках українського жіноцтва, що найкраще зуміє впливати на дітей у дошкільному віці. Але співвідповідальними за те є вся українська громада й педагогічний світ.

Після кожного виступу слідувала дискусія. В ході її вирізнилось кілька справ, що їм присвячено особливу увагу.

Першою — це вишкіл садівничок. Найкраще було б, щоб учительки й виховниці мали спеціальні студії в цій ділянці. Але таких спеціалісток немає багато. Тому треба спертись на вчительських силах і матерях, що могли б доповнити своє знання на спеціальному курсі. Такі курси повинен зорганізувати Союз Українок Америки в кожній із своїх округ. Вони обіймали б теоретичні виклади про дошкільне виховання і практику в існуючих уже Світличках.

Другою — це програма праці у Світличці. Присутні з признанням ствердили, що СУА видав два циклі лекцій зайняти у Світличці, пера мгр. Ірини Пеленської з відповідними піснями й грами. Такий підручник слід би видати друком і це могло б стати

завданням Шкільної Ради УККА. Також треба би застановитись над виданням інших допоміжних засобів для дошкільного виховання.

У висліді цієї широкої дискусії, в якій усі виявили велике розуміння й турботу за майбутнє дошкільного виховання, постановлено доручити ці завдання Виховній Комісії СУА. А саме — випрацювання програми курсу садівничок, проведення курсу садівничок, опрацювання програми Світличок та дальша організація дитячих Світличок у ЗДА. Це широке поле праці виховної референтури СУА повинно знайти повне розуміння і піддержку громадянства. Успішний початок Союз Українок Америки вже має за собою. А тепер праця повинна піти ширшим руслом.

На кінці п-ні Ірина Пеленська подала до відома, що Шкільна Рада УККА і СУА плінують провести восени Сесію Дошкільного Виховання, що мала б відбутися у Філадельфії і в Нью Йорку. Ціль її — розбудити зацікавлення серед нашого громадянства та активізувати батьків, щоб вони зрозуміли значення Світличок. Сесія мала б рівнож запланувати і затвердити проект української дошкільної системи в ЗДА. При тій нагоді можна б відзначити 75-ліття дитячого журналу „Дзвінок“. Організаторами і господарями Сесії мали б бути Окружні Ради СУА.

У висліді цієї наради видано спільний комунікат Союзу Українок Америки і Шкільної Ради УККА, що появиться в пресі.

Дякуючи прийвним за участь та радіючи порозумінням заінтересованих установ, п-ні О. Лотоцька закрила нараду.

У висліді її Союз Українок Америки ввійшов у нову стадію виховної праці, що збільшила його відповідальність, але й обіщє кращі успіхи в дошкільній ділянці.

ЩИКАГО, ІЛЛ.

З діяльності Окр. Ради СУА

Пів року, що проминуло від Окр. З'їзду, дає нагоду переглянути осяги. Подаємо їх за ділянками праці.

Організаційна: Дня 4. квітня влаштовано Зустріч Окр. Ради з Відділами округи. Це було проведене під знаком 80-ліття укр. жін. руху та 40-ліття СУА. Прибули Союзянки з усіх Відділів і в приємній товариській атмосфері

провели час. Імпреза скріпила співпрацю Відділів і виказала прив'язання до своєї організації. Влаштуванням займалась організаційна референтка Окр. Ради. Вона ж розглядає тепер можливість заложення нових Відділів у середньо-західніх стейтах.

Зв'язки з Відділами були дбайливо вдержувані. П-ні голова відвідала 22, 29 і 74 Відділи США, а референтки Окр. Ради контактувались із референтками Відділів. Дня 18. грудня 1964 виголошено звернення до Союзнок і громадянства на радіопередачі 22 Відділу США. Представниці Окр. Ради брали участь дня 7. лютого у „Куті“ 22 Відділу США, а дня 28. березня у Виховному Семінарі 29 Відділу США.

Культ.-освітня й імпрезова: Дня 20. березня відбулось Свято Жінки-Героїні, до якого Окр. Рада дала ініціативу. Програму підготував Комітет, у склад якого ввійшли — культ.-освітня референтка Окр. Ради, як голова, референтки всіх Відділів округи та представниці інших жіночих і молодечих організацій.

Культ.-освітня референтка Окр. Ради підготовляє виставку нар. мистецтва на Конвенцію Іллінойської Федерації Жіночих Клубів, що відбудеться 4.—6. травня. У червні має відбутись авторський вечір Михайлини Ольшанської Стефанович і виставка її картин.

Сусп. Опіка: Референтка Окр. Ради перевела акцію спільної допомоги хворому скрипалеві, притягаючи до того й інші організації, що займаються суспільною опікою.

Пресова: Про працю Окр. Ради й Відділів США йшли статті до Нашого Життя й місцевої преси. Підготовляється Конференція пресових референток.

Зв'язки: Окр. Рада США вислала телеграму до Їх Святости Папи Павла VI з нагоди йменування Їх Еміненції Кардинала Йосифа Сліпого.

Зв'язки з українською громадою Окр. Рада пильно перестерігала. Дня 6. грудня 1964 взяла участь у Педагогічній Конференції та З'їзді Опікунів шкіл українознавства. Дня 19. грудня у святочних сходах Лікарського Т-ва, присвячених пам'яті д-ра Маріяна Панчишина, дня 14. лютого у посвяченні редакції „Нової Зорі“, дня 21. лютого у чайному вечорі Вільного Козацтва.

Зладжено на підставі піврічного звіту Округи

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

В поклоні Жінкам-Героїням

Незвичайно вдалою імпрезою було свято Жінки-Героїні, влаштоване Окр. Радою США, в дні 28. березня 1965 р. у Філадельфії.

Вже в суботу, в ранніх годинах пролетіли на хвилях етеру глибокі, зворушливі слова пера проф. Л. Шанковського, а віддані по-мистецьки культ.-освітньою референткою п-ні Л. Сердюк, у радіопередачі ім. В. Блавацького. Добре розрекламована імпреза кількома статтями в пресі й зворушливими літературними хвилинами в радіо змобілізували численних гостей, що в неділю вщерть виповнили церкву Христа Царя і Св. Покрови, щоб у належній пошані вшанувати пам'ять оцих Велетнів Духа, які о своє життя зложили на жертівнику Батьківщини. Гарячі молитви світських і духовників о. Головінського, о. Козмовського та о. Царика сплітались із чудовими співами Панахиди, та летіли до Всевишнього, щоб прийняв оці великі жертви, вислухав наших молитов та вернув волю нашій омріяній Батьківщині. Під таким враженням і проходила Академія увечорі. Свято відкрила містголова п-ні М. Євсевська. Октет 43 Відділу під диригентурою проф. Ірини Чумової та при акомпаняменті Галі Сагати, відспівав із глибоким чуттям „Далека, Ти...“ В. Щурата, „Гетьте думи“ Л. Українки і „Журавлі“ Б. Лепкого. Д-р Наталія Паузняк вичерпно і гарно насвітлила у своїй доповіді постаті численних Героїнь, перед якими клонимо свої голови. П-ні Л. Войтович своїм гарним голосом проспівала „Засумуй, трембіто“ Р. Купчинського і „Жита“ Олеся при акомпан'яменті проф. Лідії Бульби. П-ні Л. Чепіль по-мистецьки продекламувала „Молитву за поляглих“ Остапа Гарнавського, а квіртет молодих талановитих учнів Укр. Музичного Інституту М. Куліш, А. Назаревич, П. Рилко та А. Сагатий, при фортепіані Г. Сагата, а під диригентурою проф. А. Жилавої на правду чудово виконав „Анданте“ М. Фоменка. Появу молоденьких виконавців нагороджено бурєю оплесків. Оце вдале свято закінчили своїм прекрасним монтажем із нагоди 50-ліття УСС, під яких кличем проходило цьогорічне Свято Жінки-Героїні, пп. Івана Кононів і Валя Калин.

Усі ці виконавці — це люди, що радо служать своїй громаді і їх імена часто зустрічаємо в пресі. Та тут осо-

бливо хотілось би звернути увагу на муравлину працю пань з Октегу 43 Відділу США, що поза своєю заробітковою працею і обов'язками дружини і матерей удома, находять час на проби і які майже ніколи не відмовляються від участі в імпрезах, не тільки у Філадельфії, але й околиці, як Нью Брансвік, Трентон, Вашингтон, як це було в останніх місяцях. Виступ у Вашингтоні припадав саме на суботу, 27. березня 1965, в навечер'я нашого Свята Жінки-Героїні, та це не відстрашило здисциплінованих членок Октегу, які своєю участю допомогли недавно заложеному 78 Відділові США у влаштуванні Свята Жінки-Героїні, беручи зі собою солістку п-ні Марію Лісяк, яка не менш охоче служить своїй громаді. А вже особливе признание належиться проф. Ірині Чумовій, яка не тільки вчить, акомпаніює, але — як прийде надхнення — не раз опустить працю, щоб щось нового скомпонувати до слів своєї сестри Ольги Селезінки, якою часто заступаємо опороженні через хворобу місця в Октегі. Чудова погода, сердечне прийняття Управою Відділу й публікою та прегарна рецензія д-ра Нижанковського були нагородою за участь філадельфійок у святкуванні пам'яті Жінок-Героїнь у Вашингтоні.

Пресова референтка

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 3 Відділу США

Дата: 14. лютого 1965.

Збори відкрила коротким привітом голова п-ні Марія Марусевич.

Президія: п-ні Євгенія Добрянська, голова, п-ні Марія Демидчук, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні Марія Марусевич голова, п-ні Марія Гарасимчук рекордова секретарка, п-ні Марія Харамбура скарбничка, та референтки — п-ні Марія Демидчук культ.-освітня, пресова і делегатка до Окр. Ради США, п-ні Марія Вовк імпрезова, п-ні Марія Чума організаційна, п-ні Анна Васильців доглядачка хворих.

Контр. Комісія: п-ні Анна Либа.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Тому, що наш Відділ є одним із найстарших і за малими виїмками всі членки вже у старшому віці, він назагал проявляє малу активність. На протязі року відбулося 8 зборів.

б) Культурно-освітня й імпрезова:

Влаштовано 3 чайні вечори, получені з короткими доповідями й одну забаву з „бінго“. Відділ одначе брав активну участь в імпрезах Окр. Ради, як Вишвані Вечерниці, Ювілей письменниці Докії Гуменної, Зустріч на Святій Виставі, Виховний Семінар та інші.

в) Пожертви на народні цілі: Семінарія у Стемфорді 100 дол., на УККА 30 дол., на фонд „Мати й Дитина“ 20 дол., на Радіопрограму ОО. Василіян у Нью Йорку 20 дол., Наше Життя 10 дол., Сиротинець СС. Василіанок 10 дол., Видання творів Лесі Українки 10 доларів.

Нова Управа: п-ні Марія Марусевич, голова; п-ні Магдалина Слободян, містоголова; п-ні Марія Гарасимчук, ректордова секретарка; п-ні Анна Матвіїв, фін. секретарка; п-ні Марія Харамбура, скарбничка. Референтки — п-ні Марта Чума організаційна, п-ні Марія Демидчук пресова і культ.-освітня, п-ні Марія Вовк імпрезова, п-ні Євгенія Добрянська господарська. Делегатки до Окр. Ради СУА: пп. Марія Марусевич і Марія Демидчук. Доглядачки хворих: пп. Анна Васильців, Анна Андрусак і Розалія Тхорик.

Контр. Комісія: пп. Анна Либа, Пелягія Дата й Анастасія Ковальська.

Після вибору Управи голова пригадала, що саме цього року наш Відділ буде обходити 40-ліття свого існування. Після короткої дискусії рішено відложити обговорення цієї справи на слідуючі збори. Також на пропозицію одної з членок ухвалено односторонньо вислати гарний дарунок хворій членці А. Матвіїв, яка, як вже вище згадано, займає довгі роки пост фін. секретарки.

На тім закінчено збори, як звичайно, молитвою.

М. Демидчук, прес. реф.

АКРОН, ОПАЙО

Річні збори 7 Відділу СУА

Дата: 4. грудня 1964.

Збори відкрила молитвою голова п-ні П. Когут, привітавши п-ні Євгенію Дубас, голову Окр. Ради СУА.

Звіти Управи зложили — п-ні С. Пацура, секретарка і п-ні С. Фенканін, скарбничка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 7 сходин, брав участь в Окр. З'їзді в Клівленді. Цього року Відділові минає 35 літ від дня заснування.

б) Культ.-освітня й імпрезова: У

січні дві групи членок їздили з колядою і з того пожертвували 100 дол. на парохіяльний дім. У березні, як і щороку, пожертвували на пахлахиду за 500 героїнь, в якій взяла участь 19 членок. На початку березня та в вересні відбулася продаж печива також на ціль нашої церкви. У Великому Тижні відбувся показ писання писанок під проводом п-ні Сл. Іваницької та п-ні Ю. Зепко, на який прийшли дівчатка, дочки наших членок.

в) Зв'язки: Дня 12. і 13. грудня 1964 відбулася Міжнародна Виставка Ялинки, в якій Відділ узяв участь. П'ять дівчаток, дочки наших членок, разом із Союзнянками репрезентували нашу групу (всіх було 14).

Доповідь п-ні Є. Дубас з'ясувала важливу ролю жінки в родині й народі і закликала всіх до більшої активності. Вона висловила признання всім тим жертвенним Союзнянкам, що трудилися у Відділі вже більш як 35 літ. Своєю широю працею вони причинилися до росту і значення Союзу Українок Америки. Багато з них не дожило цієї хвилини, але ті, що є тепер із нами, заслуговують на подяку й пошану.

Контр. Комісія: Пп. Анна Воляник і Анна Курило поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори односторонньо ухвалили.

Нова Управа: П-ні П. Когут, голова; п-ні Анна Воляник, містоголова; п-ні С. Пацура, секретарка; п-ні Зеня Нецкар, заступниця; п-ні С. Фенканін, скарбничка; п-ні М. Іванишук, заступниця; п-ні Слава Іваницька, культурно-освітня референтка.

Контр. Комісія: Пп. Анастасія Микитин, Анна Курило і С. Гошко.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я.

С. Пацура, секретарка

БРОНКС, Н. Й.

Річні збори 8 Відділу СУА

Дата: 28. лютого 1965.

Збори відкрила голова п-ні А. Свенсон молитвою й одохвилинною мовчанкою за померлих членок нашого Відділу.

Президія: П-ні Н. Чапленко, голова, а п-ні І. Крамарчук, секретарка.

Протокол відчитала секретарка п-ні І. Крамарчук.

Звіти Управи зложили: п-ні А. Свенсон — голова, п-ні І. Крамарчук — секретарка і культ.-освітня референт-

ка, п-ні М. Хемчук — господарська референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ має 27 членок. Відбув три рази ширші сходини і три засідання Управи. Придбав одну нову членку — п-ні О. Дибу. Брав участь у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні (три членки в нар. строях).

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ бере участь в імпрезах Окр. Ради, як у вечерних, ювілей Нашого Життя, Хрестинах 82 Відділу і Студійних Днях. Голова брала участь у зборах Окр. Ради. На ширших сходинах відчитала доповіді п-ні І. Крамарчук про Ольгу Басараб і Докію Гуменну. Відділ відбув одне бінго, яке дало 25.00 дол. доходу. П-ні Е. Корпало, довголітня членка і б. голова нашого Відділу, повернулася з Флориди і привезла гарний дарунок для Відділу.

в) Сусп. Опіка: Наші членки є дуже жертвенні й щиро підтримують всякі установи. Зі збірок зложили: на Пластовий Дім у Нью Йорку 25 дол., на Міжнародній З'їзді у Трієсті 20 дол., на ювілей Докії Гуменної 20 дол., на Наше Життя 20 дол., на українську програму на Світовій Виставі 12 дол., на Укр. Січових Стрільців 14 дол. Разом 111 дол.

г) Фінансова: Відділ мав 322.28 дол. приходу, а 286.65 дол. розходу.

г) Господарська: Референтка все займалась перекуском.

Нова Управа: Голова — п-ні Анна Свенсон, містоголова — п-ні Єва Хомів, секретарка — п-ні І. Крамарчук, скарбник — п-ні Е. Корпало. Референтки — п-ні І. Крамарчук культ.-освітня, п-ні Розалія Федьків пресова, пп. М. Кончак і О. Дибя сусп. опіки, пп. О. Химчук і О. Вус господарські.

Контр. Комісія: Пп. Підуста, Охманович і Чапленко.

На закінчення перевибрана голова п-ні А. Свенсон подякувала за співпрацю і просила надалі спільно працювати.

Розалія Федьків, пресова реф.

МАЯМІ, ФЛОРІДА

50-літній ювілей УСС-ів

Із 150-річчям з дня народження Т. Шевченка збіглася ще друга знаменна подія в історії України — 50-річчя збройного виступу Українських Січових Стрільців проти відвічного ворога — Москви. Обидві ці річниці тісно по-

в'язані між собою. Новітня військова формація УСС-ів погала під можливим впливом вогненного слова, національних і революційних ідей Т. Шевченка, його поезій-молитов, з яких одна кінчається: „Встань же, Боже, поможи нам встать на ката знову“. УСС-и були вірними послідовниками і героїськими виконавцями безсмертного „Заповіту“ нашого генія.

Заходом Відділу СУА в Маямі влаштовано дня 14. березня ц. р., в Українсько-Американському Клубі святочний концерт для відзначення 50-літнього ювілею УСС-ів. Голова Відділу СУА п-ні А. Рій відкрила свято і, привітавши гостей, попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять поляглих Стрільців. Покликана до слова п-ні Е. Остап'юк попросила на сцену одинокого б. УСС-а о. Ст. Хабурського, якого присутні вшанували оплесками і повстанням із місця. Кожного року, наче журавлі, відлітають такі славні УСС-и на вічний спочинок і лише остання сотня залишилася в живих. Пам'ять про їх героїський чин на віки залишиться в нашому народі і його прийдешніх поколіннях.

Хор Союзянок „Веселка“ під управою знаної співачки п-ні О. Павлової відспівав стрілецький гимн „Гей, у лузі червона калина“. З черги п-ні Е. Остап'юк виголосила реферат: „50 років тому“. Молода співачка і артистка-малювальниця п-ні Лідія Остап'юк відспівала при супроводі фортепіану свого батька кілька стрілецьких пісень. Вона намалювала теж емблему стрілецької відзнаки, якою прикрашена була сцена. П-ні Соня Микитка продекламувала з чуттям вірш Б. Лепкого: „Написи на стрілецьких гробах“. Хор „Веселка“ знов відспівав в'язанку стрілецьких пісень. Кінцеве слово забрав о. С. Хабурський, що насвітлив ці ідеї, за які боролись і вмирали УСС-и. Народним гимном закінчено це небуденне свято. Зібрані гроші з добровільної збірки переслано на пропам'ятну книгу Українських Січових Стрільців.

Е. Остап'юк
пресова референтка

КОГОВЗ, Н. Й.

Срібний ювілей п-ва Біласів

Бувають у житті людини такі радісні хвилини, що переживає їх не тільки вона сама, але з нею й ціла громада.

Отже, дня 7. березня 1965 р., в залі Укр. Горожанського Клубу в Коговзі,

членки 34 Відділу СУА влаштували несподіванку для п-ва Біласів із нагоди 25-ліття їх подружнього життя.

Союзянки разом із своїми чоловіками засіли при гарно прибраних столах та на привітання ювілятів заспівали грімко „Многая Літа“. Голова Відділу п-ні Кароліна Бездух, привітала ювілятів, підкресливши великі заслуги п-ні Зиновії Білас для нашої громади, особливо для Відділу та вручила їй подарунок — срібну тацу, від 34 Відділу.

П-во Біласи присвячують багато часу суспільній праці й є душою нашої громади. Пан Ярослав Білас є диригентом церковно-світського хору, провадить школу українознавства, крім того належить до Управи багатьох місцевих організацій. Ці панство примірно виховали своїх дочок. Старша, Роксоляна, членка нашого Відділу, закінчила Ст. Розе Каледж, учителює вже другий рік і трітьоговається до магістерії. Крім того видає газетку для української середньошкільної молоді П. І. Б. Молодша дочка, Ірина, студіює в Олбани Стейт Каледж і працює в Пласті, як виховниця новачок у Трой, Н. Й. За свою жертвенну працю ціла родина п-ва Біласів тішиться великою симпатією в нашій громаді й лічого дивного, що для звеличення цієї події зійшлися численно Союзянки зі своїми чоловіками.

Ювіляти, зворушені милою несподіванкою, подякували всім присутнім. Із цієї нагоди пожертвували 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя і 15 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Нашим дорогим Ювілятам бажаємо многих літ і сил до дальшої праці на народній ниві!

Присутня

БОФАЛО, Н. Й.

Річні збори 49 Відділу СУА

Дата: 11. квітня 1965 р.

Збори відкрила голова п-ні Люба Тимчук молитвою. Загадала членок, що відійшли у вічність і попросила помолитися за спокій їх душ.

Президія зборів: п-ні Ірина Дорошак, голова, п-ні Стефанія Гаврилюк, секретарка.

Протокол відчитала секретарка п-ні Наталія Фіглюс.

Звіт Управи зложили: п-ні Л. Тимчук, голова, п-ні Н. Фіглюс, секретарка, п-ні А. Снайчук, касієрка, п-ні А. Руда, фін. секретарка та референтки:

п-ні І. Дорошак, імпрезова, п-ні А. Макух, сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ начисляє тепер 62 членки. Відбуто 13 зборів Управи, 4 ширших сходин, 3 святочних сходин, 6 імпрез. Відділ удержував тісний зв'язок з Окр. Радою та точно виконував усі її доручення. Делегатки брали участь у Конференції голов і референток сусп. опіки, їздили на річні збори, на ювілейне свято 15-ліття СФУЖО, на відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. Відділ є членом УККА і через делегаток брав участь у його річних і міжорганізаційних зборах. Є членом Фонду Катедри Українознавства.

б) **Культурно-освітня й імпрезова:** 1. Доповіді були: „Свят-Вечір у бункрі“ і „Роця жінки у визвольних змаганнях“, п-ні М. Маковська; „Нарис історії журналу Наше Життя“, п-ні А. Макух. — 2. Імпрези: Свято Героїнь, Базар і 4 чайні вечори. Крім того членки нашого Відділу брали участь у влаштуванні шкільного Базару, парохіяльної Пресфори та Свяченого. Відділ мав дві точки у програмі Окружного Свята Героїнь.

в) **Суспільна опіка:** Членки відвідували хворих у лічницях, або вислано письмові побажання. Вислано дві одягові пакки до Австрії. Референтка зайнялася влаштуванням новоприбулої родини.

г) **Господарська:** На всіх імпрезах господарські референтки займалися влаштуванням буфету.

г) **Фінансова:** Відділ пожертвував 500 дол. на щілоденну парох. українську школу в Бофало, на НТШ у Сарселі 85 дол., на збірку „Діти-Дітям“ 10 дол., на ювілейний фонд Н. Ж. 20 дол., на фонд збереження архіву УСС 10 дол., на Укр. День на Світовій Виставі в Нью Йорку 10 дол. Відділ закупив шер на Дім СУА у висоті 100 дол., жертвував 25 дол. на фонд Кардинала Й. Сліпого, на басейн на пластовій оселі „Новий Сокіл“ 25 дол. та 25 дол. на Служби Божі за померлих членок.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні С. Чайковська ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Емілія Стасюк, голова, п-ні Оксана Салдит, містоголова, п-ні Наталія Фіглюс, секретарка, п-ні Анна Снайчук, скарбничка, п-ні Анна Руда, фін. секретарка. Референт-

ки: п-ні Ірина Дорошак імпрезова й культ.-освітня, п-ні Анна Макух сусп. опіки, п-ні Марія Маковська пресова, п-ні Марія Мандзій і п-ні Анна Петрушевська господарські. Вільні члени: пп. Катря Шипилява, Мирослава Райца і Ліда Стасюк.

Контр. Комісія: пп. Анна Кожотопська, Стефанія Гаврилук і Марія Дранька.

Збори закрила нововибрана голова п-ні Емілія Стасюк, подякувала за довір'я і попросила Управу та всіх членок про співпрацю.

Наталія Фіглюс, секретарка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні збори 47 Відділу СУА

Дата: 7. березня 1965.

Збори відкрила голова п-ні Анна Капітан молитвою.

Президія: п-ні Софія Онуфрик, голова, пп. Наталія Гурна і Марія Залітач, секретарки.

Звіти Управи зложили — п-ні Анна Капітан, голова, і референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Впродовж року відбулось 8 ширших сходин і 10 засідань Управи. Відділ вітав у себе голову Централі п-ні Олену Лотоцьку під час її об'їзду округи, і п-ні Ольгу Бандуру, секретарку Союзу Українок Аргентини. Брав участь у 15-літті СФУЖО, влаштованому Окр. Радою СУА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах були відчитані доповіді на такі теми: „Творчість Миколи Куліша“ і „Старовинна українська вишивка“ (п-ні Л. Демиденко), „Супільна опіка в ЗДА“ (п. Мирон Руснак). Проведено також дуже оживлену дискусію на виховні теми. Відділ улаштував кілька імпрез, а саме: Свято Матері, Осінній Пікнік, Маланчин Вечір спільно з Т-вом „Самопоміч“ та взяв участь у відкритті читальні при Т-ві „Самопоміч“. Влаштовано курс української вишивки, що його провела цікаво й безкорисно знавець української вишивки п-ні Люба Луцька з Торонто.

в) Виховна: По довгих приготуваннях удалось цього року при Відділі урухонити Світличку. Велику допомогу в цьому дала нам Управа Т-ва „Самопоміч“, дозволяючи користуватись безплатно їх домівкою. Про виступи Світлички вже була мова в нашому журналі. Окрім того Відділ улаштував

спільно з Відділом Укр. Зол. Хреста і Пластом дитячий костюмовий баль.

г) Сусп. опіка: Відділ опікується школою українознавства в Куфштайні, Австрія, та підтримує постійно такі ж школи в Бельгії. Є в постійному контакті з „бабусею“ в Німеччині.

Контр. Комісія: Іменем її голова п-ні Ірина Остап'юк поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослоно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Капітан, голова, п-ні Юлія Белей, містоголова, пп. Марія Залітач і Люба Шот, секретарки, п-ні Софія Годованець, касієрка. Референтками стали — пп. Людмила Демиденко, Стефанія Лаба й Віра Гринишин культ.-освітніми, пп. І. Михайлюк і Надя Нінювська виховними, пп. Марія Холєвчук і Дана Тарнавська суспільної опіки, п-ні Ольга Ганушевська пресовою, пп. Гена Кольцо і Клявдія Квасниця господарськими.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи присутнім за довір'я.

О. Ганушевська

НЮ БРАНСВИК, Н. ДЖ.

Великодній Базар 65 Відділу СУА

Готуємось до Великоднього Базару! З цими словами взялися наші членки до підготовки передсвяткового базару. Вже сама назва говорить нам, що був це іншого роду як дотеперішні наші ярмарки, що відбувалися у нас під час Різдвяного сезону. Завдяки добре обдуманій праці й посвяті членок, що не жаліли свого труду, успіх був повний.

Вперше взялися ми до пропагування показу писання „Великодньої писанки“, як було подано газетою та листючками. Тим саме притягнули ми увагу зацікавленого американського жіноцтва, і самозрозуміло нашої молоді і матерів.

І так, при вступі на залу, головною атракцією був стіл із горючими свічками та нахиленими головами над ним пластунок, що під керівництвом культурно-освітньої референтки п-ні Л. Олудляк, демонстрували спосіб писання традиційної укр. писанки. З приємністю спостерігали ми, як сідали до стола захоплені американки й пробували своєї вмілості у писанні. Тут належить згадати про посвяту пластунок у писанні. Ці же самі пластуни, як і попередніх років, мали свій пластовий куток.

По залі, в міжчасі, відбувалася ман-

дрівка від одного стола до другого. Там можна було побачити вміле охоплення кожної ділянки нашого мистецтва; при гарному уложенні кераміки, різьби, вишивки, клейнотів, писанок чи навіть полотна та ниток до вишивання і т. п.

Мусимо признати, що великий успіх мала наша кухня з гарячими стравами та стіл із солодким. Кожна із Союзнок постаралася щось прилагодити, а тим самим показати свою кулінарну вмілість перед прибулими гостямн-чужинцями.

Праці було доволі від 9-ої год. ранку до 4-ої по полудні. В тому часі мали ми змогу побачити зацікавлення гостей і зробити пляни на майбутнє. Вив'язавшись уміло з продажі, закінчили наш Базар виграшою вишиваної низинкою подушки, на яку продаж білетів відбувалася заздалегідь. Подушку вишила п-ні Д. Орїховська, голова Відділу.

Отже, вже від тепер, з великими надіями, приготуємось до нашого слідуєчого Великоднього Базару.

Ярослава Букачевська

ВАШІНГТОН, Д. К.

З діяльності 78 Відділу СУА ім. Олени Степанів

Вибрана 7. лютого ц. р. нова Управа, очолена п-ні Славою Каськів, -- виявляє, як досі, дуже живу й різноманітну діяльність. Упродовж двох місяців, що проминули від заг. зборів, Відділ уладив три імпрези:

Дня 14. березня відбулися Ширші Сходини членів, присвячені відзначенню **Шевченківських дат**. Дуже добру доповідь на тему „Жінка в творчості Тараса Шевченка“ опрацювала п-ні Христина Пашлавська, а п-ні Ярослава Оряшкєвич читала уривки з поеми Т. Шевченка „Катерина“. Не зважаючи на невивагливу програму сходин, її виконавці зуміли викликати ширший, безпосередній настрій, що до краю зворушив приязних. Другу частину сходин призначено обговоренню пекучих поточних справ. У підсумку — учасниці сходин дійшли до переконання, що така форма праці, яка сподучує відмічення важніших подій українського життя і можливість обговорення внутрішньо- організаційних проблем — є корисна й її треба в майбутньому продовжувати.

Дня 27. березня ц. р. Відділ улаштував Святочну Академію „В поклоні Ге-

роїням“, особливо відзначаючи 50-річчя збройного чину українського жіноцтва.

Голова Відділу, п-ні М. Скаськів, відкриваючи академію, окреслила героїство, як свідому дію, свідому жертву в службі суспільству, народові, батьківщині, людству. З пожежливих сторінок історії України вона вибрала найвизначніші постаті українських жінок, що досягнули велич особистим відповідальним трудом та жертвою їй тому залишаться в історії навіки.

Цю саму тему, але в ширшому аспекті розгорнула в своїй святочній промові головна доповідачка, п-ні Ганна Дмитерко-Ратич, б. Український Січовий Стрелець. Накресливши значення укр. жінки для справи оборони незалежності України й боротьби за її незалежність, жінки, як матері і виховниці поколінь борців, суспільної діячки, вірної помічниці у визвольній боротьбі чоловіків, доповідачка особливо зупинилась на постатях жінок-воїнів, що зі зброєю в руках боролись за волю рідного краю. З багатих особистих споминів і літописних даних п-ні Ратич створила мозаїку, що полюювала слухачів силою вложеного в неї почування і простою структури композиції. Сивоволоса ветеранка визвольної боротьби, п-ні Ганна Дмитерко-Ратич, самою своєю появою, милозвучним голосом, безпосереднім викладом — з місця здобула симпатію всієї залі, яка виявилась у теплій овації під час вручення доповідниць китиць квітів дітями зі Світлички Відділу і пластунками місцевої станиці. Святочна промова п-ні Ратич була для багатьох слухачів справжнім пережиттям.

Думки виложені в доповідях були подані теж англійською мовою, в дуже доброму синтетичному опрацюванні п-ні Розі Сьокало.

Добрими рамами для доповідей був передусім виступ Співочого Ансамблю 43 Відділу США з Філадельфії, під умілим мистецьким керівництвом п-ні Ірини Чумової і з фортепіановим супроводом п-ні Галі Сагатої та солістки п-ні Марія Лисяк.

Двократний виступ цього зіспіваного вокального ансамблю, що виконав низку пісень (М. Гайворонського, І. Білогруда, Гр. Китастого, Л. Лепкого, Крижанівського) не тільки скріпив почування, які викликали доповіді, але й дав слухачам своїм вирівняним оформленням естетичну насолоду.

Із хрестин 86 Відділу США в Ньюарку:

Сидять ізліва до права: пп. Софія Андрушків, Марія Душник, Стефанія Пушкар, Наталія Змий, Олена Кононенко-Трофимовська, Ольга Салук.
From the inauguration party of the 86 UNWLA Branch in Newark.

Особливі емоції зуміла викликати солістка, сопрано п-ні Марія Лисяк, своїми піснями про Львів, бо й тематика пісень находила сильний відгомін у сповнених тугою серцях слухачів, а й оригінальна інтерпретація та мистецька форма передачі, викликали звершення.

Гармонійним доповненням виступу філадельфійської мистецької групи було фортепіанове сольо п-ни Марти Процінської, яка з великою експресією відіграла композицію Присовського: „Українська думка“ ч. 1, добре опрацьована деклямація п-ни Ориси Пашак („Безіменні Героїні“ — Л. Мурович) та відспівання Американського Гімну п-ні Вірою Леджер із фортепіановим супроводом п-ні Ляриси Дячок.

Настрове тло для академії давало оформлення сцени артиста В. Сім'янцева, який дав два декоративні панелі, що символізували два типи української жінки-героїні. Це тло збагатив технічним монтажем бутафорії інж. Т. Дячок.

Загально — академія була безперечним успіхом вашінгтонського Відділу США. Але поважну частину успіху належить завдячити голові Окр. Ради п-ні Осни Грабовенській, яка своєю опікою і старанням допомогла Відділові здійснити таку удалу імпрезу.

Врешті дня 3. квітня ц. р. заходом Відділу відбулася доповідь проф. Олександри Повстенка на тему „Українська архітектура в малярській і поетичній творчості Тараса Шевченка“ з висвітленням картин. Цікава і добре опрацьована доповідь автора книги „Катедра св. Софії в Києві“ — доповнила відомості слухачів про нашого все ще

не вповні дослідженого Кобзаря і була неначе доповненням Шевченківських Сходин Відділу.

Софія Кушнір
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Хрестини 86 Відділу США

У грудні, 1964 р. в Ньюарку, заходом місцевої Окружної Ради США, поставлений новий, 86-тий Відділ. На основні сходини зійшлося 14 молодих жінок, що їх ціллю було вступити в ряди організованого жіночого життя. Вже на других наших сходинах ми рішили „щось робити“. Проектів було багато, однаке логічним та остаточним рішенням було влаштування „хрестин“ Відділу, що були б рівночасно нашою першою імпрезою — дебютом. Датою наших „хрестин“ намічено 28. лютого 1965. І почалася праця. На спеціально скликаних сходинах Управління обговорено важливіші сторінки свята — приміщення, надрукування запрошень і білетів, оформлення програми, буфет і т. п. Поодинокі функції розділено поміж референток, що на чолі зі своєю головою, п-ні Наталією Змий, та її заступницею, п-ні Таїсою Турянською, енергійно взялися до праці. Мистецьку програму ввечора ми хотіли хоч частинно поставити власними силами, тому зорганізували квартет, у склад якого ввійшли наші членки, і так зараз почали підготуватися до виступу. Теж одна з членок погодилася виголосити деклямацію. Вся підготовка йшла справно, скоро та з ентузіазмом, завдяки (у великій мірі) такому вина- (Докінчення на обгортці)

Апасіоната

МАРІЯ ОВЧАРЕНКО

Ганна механічно перегортала картки розложених поруч журналів, але панорама за вікнами перевищувала красою наймайстерніші світлини. Але короткої перерви їй так і не довелося довести спокійно до кінця. Її несподівано візвали на відділ, куди привезено свіжий транспорт хворих, що вимагали швидкої допомоги.

— Вибачте мені, — виправдувався черговий лікар, — але, як бачите, в неділю мене залишають майже самого на цілий поверх. А тут ще ці несподівані жертви катастрофи... Будь ласка, зацікавтеся тими, що їх привезли з хірургічного відділу...

Кароокий погляд добродушного „сетера“ зісковзнув по всій Ганниній постаті.

— Ви сьогодні свіжі, як ромашка.

— Не думаєте, що це надто великодушно на початок? — Ганна засміялася коротко.

Доктор Смит підійшов ближче, щоб розпростувати складку на Ганниному комірці.

— Між іншим, чи ви одружені, Ганно, пробачте, доктор Заго...

— Невже ви ще не навчилися вимовляти моє прізвище?

Ганна підійшла до стола з картотекою.

— Де примістити цих з катастрофи?

— На лівому крилі аж до кінця коридору. До речі, Ганно, чи це правда, що ви сьогодні останній день у нашому шпиталі? Де влаштуєтеся на роботу?

— Покищо буду спеціалізуватися в своїй ділянці.

— Припускаю, що ви не почували себе погано в нас?

— Ніщо не давало мені причини бути незадоволеною.

— Не забудьте пригадати медсестрі, щоб приготувала вам морфін у до впорскування на всякий випадок. Трансфузії крові, мабуть, не буде треба.

Забравши потрібне приладдя, Ганна почала систематичний огляд призначених їй пацієнтів. Дехто з хворих ще не прокинувся з наркози, і Ганна поверталася туди по кілька разів. Залишилося ще півгодини до закінчення її робітничого дня, коли

вона зайшла в останню кімнату. Хворий лежав на півсбернений у сторону вікна.

— Добридень! Як почуваетесь? — Ганна привітала його загальноприйнятою тут формою поздоровлення.

Хворий повернув голову. Із поблідлого обличчя на Ганну дивилися дивно знайомі їй очі. Коли й де вона вже їх бачила? Кілька коротких хвилин Ганна шукала в своїй пам'яті.

— Добридень... Ганно! Я не помиляюся — це справді ви...

— Ах, отче... Невже?..

Вражена неймовірною несподіванкою Ганна не могла найти більше слів. Навіть звичайні конвенанси висковзнулися їй із пам'яті. Вона підійшла ближче. По обличчі о. О'Браєна промайнуло сляке усмішки.

— Так ви заховались аж тут... Я ніколи не припускав, що ви по професії — лікарка. Чому ви так пильно оберігали свою таємницю?

— Тоді я ще не була лікаркою...

Маскою діловості Ганна намагалася прикрити своє розгублення. Завченим рухом вона наложила на вуха слухавки стетоскопа, щоб перевірити серце хворого й легко відгорнула берег накривала. У цій самій хвилині її все тіло шарпнулося, немов від гострого болю або від наглого доторку електричного струму: на грудях о. О'Браєна лежали, наче два товсті оберемки, обмотані щільно марлею обрубки його рук.

Ганна припала чолом до краю ліжка. Вона ледве стримала окрик, що виривався їй з горла. Час нечутно пропливав над нею, не закресливши навіть крилом її розпеченої свідомості.

Коли вона вже настільки володіла собою, щоб знов поглянути на о. О'Браєна, вона тільки тепер помітила, як змінилося його обличчя. Власне в самих рисах не було змін: те саме сильно закрощене підборіддя і темні, з мідяним відсвітом брови. Але очі потемнішали і дивилися, наче з недоступної далечини.

— Чи вам дуже боляче, отче?.. — поспитала Ганна майже шепотом. У її голосі не залишилося ніщо з її професійної діловості.

— Після уколів я почуваю себе краще.

— Коли це сталося?

— Учора.

Мовчанка знов м'яко перетягла їхню розмову. Ганна не силкується ставити дальших питань. А втім про що тут питати, коли все зрозуміле і невідклично незмінне. Її роля тут власне закінчена. Все, що треба було зробити, вже зроблено передтим. Але Ганна не відходить. Вона осувається на крісло поруч і знов повертає голову в сторону хворого. Вона не може відвести очей від його обличчя. Ангел терпіння торкнув його своєю кистю, залишаючи на ньому відпечаток особливої витонченості, що її мають тільки мистці й поети... Десь на дні душі Ганна відчуває притаений докір за своє попереднє почуття „вищости“ супроти цього ще донедавна самозадоволеного досконалим здоров'ям і ситою вигодою мужчини.

Усі ми рідні брати на цій долині страждань..

— Коли ще заграєте мені... інвенції Баха, Ганно?

Ганна торкнулася кінцями пальців висків.

— Ах, отче... Відкіля це?

— Пригадуєте, ви сказали колись, що Баха можна розуміти тільки тоді, коли людина щось перетерпить... Я повинен тепер краще розуміти божественного Баха. — Голос о. О'Браена, підкреслений інтервалами напруженої мовчанки, звучить м'яко й глибоко.

Ганнину свідомість знов заливає хвиля зворушення. Їй до нестерпності хочеться стати на коліна, зібрати всі найніжніші почуття, які ще залишилися в її захололому серці, і покласти їх на терези цієї непосильної душевної проби. Вона здавала собі справу із напруги страждань о. О'Браена.

На коридорі, як голос призначення, пролунав дзвінок. У дверях з'явилася помічниця медсестри, якій сказали, що в цій кімнаті треба допомогти хворому з вечерею.

Ганна підвелася. Вона збрала всі сили, щоб під маску стереотипного виразу згорнути всі почуття.

— Добраніч, отче! Бажаю доброго відпочинку.

— Добраніч! До зустрічі... завтра, докторко Загоровська.

У кімнаті чергового лікаря „добродушний сестер“ сортував рецепти.

— О, Ганно! Ви забарилися. Чи, може, щось трапилося? Підвезти вас додому?

— Ні, дякую. Я радо пройдуся цих кілька кварталів.

— А може матимете охоту закінчити танцем останній день вашого побуту в соняшній метрополії? „На Палісадах“ недавно відкрили новий павільон. Дуже модерно обладнаний.

— Ох, ні, докторе! У мене ще стільки справ сьогодні.

— Двічі „ні“. Третій раз уже не наважуся пропонувати щонебудь. На все добре.

— До побачення, докторе! Будь ласка, залишіть ще записку, щоб нічна обслуга звернула особливу увагу на кімнату ч. 1156. Там хворий потребує більшої опіки.

Ліфтом „Для службовців“ Ганна скоротила дорогу до виходу. Передвечірнє небо гладило світ м'якістю рожевозолотого шовку. На вершку мексиканської пальми, що тонким маштом витягнулася понад усі дерева й будинки, туркотали дикі голуби. Ганна повернула в перший затишніший переулок. Вона йшла без означеної мети. Її свідомість гостро пронизувало одне почуття, від якого розбіглися всі думки...

Сонце сховало вже останній обруч за синьою смугою моря, коли Ганна вийшла на вершок кручі, що узбіччям притикала до одного з міських садів. Вона любила це безлюдне місце, особливо в надвечірній час. Ніч швидко спадала, як завжди буває в субтропічних околицях. По протилежному боці місто нанизувало щораз то нові разки намиста на діядемі своїх нічних пишнот. Незліченні вогники над невгаваючою метушнею людського муравлища і тисячі існувань дрібних людських істот.

Ганнині думки спроквола входили в береги рівноваги. Вдивляючися в ніжне тремтіння північної зорі, вона більше відчувала, ніж думала розумовими поняттями:

— Господи, могутній і незбагнений є своїй величі! Допоможи нам, малим порошинам Твого неосяжного космосу, заплутаних у тенетах буденних клопотів, зрозуміти Тебе. Не тільки в красоті твого творива, але й у стражданнях і хрестах, які зсилаєш на нас. Щоб у муках тілесних не тьмарився безнадією наш дух і не збивався з шляху, що веде до Тебе...

Від океану віяв свіжий легіт, що вабив у простори. На завтра заповідався знов соняшний день, як завжди в цій чарівній закутині вічної зелені й квітучих троянд.

Кінець

ДО ПЕРДПЛАТНИЦЬ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Часто трапляється, що наші читачки — міняючи своє мешкання — не повідомляють нас про зміну своєї адреси. Тоді журнал іде на давнє місце й нерозумно пропадає. Частіше трапляється, що пошта повертає нам його у доволі принищеному стані й за цю службу каже собі платити зворотнє порто. Щойно тоді можемо вислати число на нову адресу, оплачуючи ще раз пошту.

Чи не краще було б — повідомити нас вчас про зміну свого мешкання? На пошті продають готові листівки з повідомленням про зміну адреси і там треба тільки вставити давню й нову адресу. Це візьме кілька хвилин часу й заощадить роботи, гроша й розчарувань.

Адміністрація „Нашого Життя“

НЮАРК, Н. ДЖ.

(Докінчення зі стор. 30)

ходові, як телефон, що, здавалось, не переставав дзвонити.

І ось настала неділя, 28. лютого. О год. 4-й по полудні залю парохіяльної школи виповнило около 200 гостей. Програму започатковано гимном США. Свято відкрила вступним словом п-ні Ольга Салук, голова Окружної Ради США, вітаючи сердечно гостей, зокрема пароха Ньюарку, о. Д. Лапугу, п-ні Стефанію Пушкар, містоголову Головної Управи США, п-ні Марію Душник, організаційну референтку Головної Управи, п-ні Олену Кононенко-Трохимовську, представницю СФУЖО, далі представниць сусідніх Відділів із Випані, Картерету, Нью Брансвіку, Пасейку і Перт Амбою, та представників місцевих організацій. Представивши гостям новий Відділ ім. Олени Теліги, п-ні Салук попросила до слова п-ні Стефанію Пушкар. У своїй промові п-ні Пушкар передала новому Відділові привіт від Централі США, бажаючи йому якнайкращих успіхів та гарного розвитку, а опісля викликала на сцену п-ні Наталію Змий, голову Відділу і вручила їй відзнаку США, а також, як подарунок від Окружної Ради в Ньюарку, портрет Олени Теліги, патронки нового Відділу.

Даліше слідувала мистецька програма, якою проводила культ.-освітня референтка, п-ні Ярослава Снилл. Як першу точку, квартет 86 Відділу, під мистецьким керівництвом п-ні Оксани Гарнавської, виконав „На чужині загибаю“ — Воробкевича, та „Ми підемо де трави похили“ — Майбороди. У склад Квартету входили слідуєчі пані: Ольга Гнатейко і Д. Зелик, сопрани, та Ірина Яворська й Анна Сигалів — альти, при фортеп'яновім супроводі п-ни Євгенії Вольц. Слідуєчою точкою був гостинний виступ групи танцюристів із Картерету, Н. Дж., під проводом п-ні К. Симчак. Приємно було подивитись, як тут народжена молодь у стилевих укр. строях виконує такі народні танки, як „Катерина“ і „Коломийка“. Та сама група в минулому році виступала на Світовій Виставі в Нью Йорку. Даліше п-на Євгенія Вольц, студентка Укр. Музичного Інституту в Ньюарку, виконала фортеп'янове сольо „Поєма Карпат“ Фоменка. Глибоке враження викликала рецитация нашої членки п-ні Ольги Гнатейко, драматичної поеми „Камеяри“ І. Франка. Опісля Квартет відспівав ще дві народні пісні „Ой, під гаєм зеленень-

ким“ та „Зелена рута“. На закінчення мистецької частини танцюристи з Картерету виконали ще три танки. „Поліяннка“, „Сольо“ і „Дует“.

Відтак о. парох Д. Лапуга провів молитву. Слідувала перекуса, під час якої п-ні Ольга Салук представила гостям поіменно Управу нового Відділу, а слідуєчі представники організацій зложили привіти і побажання новоохрещеному Відділові:

П-ні Марія Душник — організаційна референтка Головної Управи США, п-ні

Із хрестин 86 Відділу США в Ньюарку: П-ні Стефанія Пушкар передає п-ні Н. Змий, голові Відділу, портрет Олени Теліги, як дарунок від Окр. Ради США в Ньюарку. Зліва стоїть п-ні Ольга Салук, голова Окр. Ради.

From the inauguration party of the 86 UNWLA Branch in Newark, N. J.
Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA Vice-President, presenting a picture of poetess Olena Teliha to Mrs. Natalia Zmyj, Branch President.

Олена Кононенко-Трохимовська — представниця СФУЖО. З місцевих організацій зложили привіти — п-ні Ольга Салук від Окружної Ради США Ньюарку, п-ні Софія Андрушків від 28 Відділу США в Ньюарку, проф. Дарія Каранович від Укр. Музичного Інституту в Ньюарку, п-ні Ірина Гнатів від Клубка Матерей, п-ні Юлія Добош від Марійської Дружини, проф. Михайло Цяпка від хору „Трембіга“ і Пласт-Приятю, д-р О. Утриско від Комбатантів, п. М. Кормило від СУМА, п. І. Кульчицький від „Самопомочи“, п. Б. Підлуський від УСТ „Чорноморська Січ“.

На кінець, голова нового Відділу п-ні Наталія Змий зложила ширю подяку о. Парохові, делегатам та представникам і всім гостям за привіти та дарунки на „крижму“ як і за численну присутність на імпрезі. Свято закінчено укр. нац. гимном.

Дарія Зелик, пресова реф.

Централа одержала

в часі від 1. квітня до 28. травня 1965:

РІЧНА ВКЛАДКА і ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:			
Окр. Рада США Ньюарк			10.00
„ Дітройт			100.00
„ Нью Йорк	5.00		
„ Ньюарк	5.00		
Від. 1 Нью Йорк	20.00	20.00	
„ 3 Нью Йорк			10.00
„ 5 Дітройт	20.00		10.00
„ 8 Бронкс	20.00		10.00
„ 11 Трентон			10.00
„ 18 Джамейка	20.00		5.00
„ 23 Дітройт	20.00		10.00
„ 24 Елизабет			10.00
„ 25 Потакет	20.00		10.00
„ 28 Ньюарк	20.00		10.00
„ 40 Аллентавн	20.00		
„ 43 Філадельфія	20.00		10.00
„ 53 Асторія	20.00		5.00
„ 55 Лос Енджелес	20.00		10.00
„ 57 Ютика	20.00		10.00
„ 62 Сан Франціско	20.00		
„ 65 Нью Брансвік	20.00		5.00
„ 66 Нью Гейвен	20.00		
„ 68 Сиракузи	20.00		10.00
„ 69 Лорейн	20.00		10.00
„ 83 Нью Йорк	20.00		20.00
„ 84 Шикаго			5.00
„ 85 Картерет			5.25

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ і КОНВЕНЦІЙНИЙ:			
Від. 1 Нью Йорк	10.00		5.00
„ 5 Дітройт	10.00		5.00
„ 8 Бронкс	10.00		5.00
„ 18 Джамейка	10.00		5.00
„ 23 Дітройт	10.00		5.00
„ 25 Потакет	10.00		5.00
„ 28 Ньюарк	10.00		5.00
„ 43 Філадельфія	10.00		5.00
„ 53 Асторія	10.00		5.00
„ 55 Лос Енджелес	10.00		5.00
„ 65 Нью Брансвік	10.00		5.00
„ 66 Нью Гейвен	10.00		5.00
„ 68 Сиракузи	10.00		5.00
„ 69 Лорейн	10.00		5.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:			
Від. 1 Нью Йорк			25.00
„ 2 Честер (збірка)			20.00
„ 3 Нью Йорк			10.00
„ 8 Бронкс			10.00
„ 16 Мінеаполіс (збірка)			24.00
„ 17 Маямі			20.00
„ 28 Ньюарк			25.00
„ 38 Ленсінг			5.00
„ 40 Аллентавн			5.00
„ 42 Філадельфія			18.15
„ 86 Ньюарк			5.00
Олександра Харина, Едмонтон			10.00
По 5.00 дол.:			
Надія Дейчаківська,			
Клівленд; Марія Дзидзан,			
Шикаго;			

Марія Горінь, Милвил; родина Єржківських, Сиракози; Пелагія Кучкуда, Сідер Гров; Павлина Малиновська, Філадельфія; Леся Різник, Лонг Айленд; Марія Вислоцька, Ньюарк; О. і Т. Медвідь, Голета.

По 3.00 дол.: Ольга Городиська, Клівленд; Марія Гуцал, Шикаго; Анна Наконечна, Ленсінг; Лідія Олексюк, Милвок; Надія Верб'яна, Ірвінгтон.

2.50 дол.: Соломія Семотюк, Едмонтон.

По 2.00 дол.: Лідія Яців, Лорейн; Ольга Коцюба, Едістон; Анна Леник, Бервин; Іванна Подола, Парк Рідж; Ксеня Проліско, Віндгем; С. Рекшинська, Нью Йорк.

По 1.00 дол.: Софія Бульчак, Торонто; Оксана Добрянська, Шикаго; Надія Гафткович, Гартфорд; Марія Голуб, Каламазу; Анаст. Кочан, Бронкс; Ольга Ласка, Гемтремк; Дарія Ломницька, Бруклін; Дарія Поронюк, Торонто; Розалія Пусило, Маямі; Г. Стахнів, Сіклервіл; Катерина Стречак, Оклагома; Ольга Макар, Дітройт.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 3 Нью Йорк	20.00
„ 8 Бронкс	5.00
„ 13 Честер	15.00
„ 22 Шикаго	90.00
„ 28 Ньюарк	15.00
„ 38 Ленсінг	10.00
„ 39 Милвил (збірка)	5.00
„ 44 Філадельфія	10.00
„ 47 Рочестер	30.00
„ 57 Ютика	120.00
„ 63 Дітройт	60.00
„ 64 Ньюарк	45.00
„ 65 Нью Брансвік	30.00
„ 66 Нью Гейвен	30.00
„ 68 Сиракози	15.00
„ 71 Джерзі Сіті	10.00
Микола Ганін, Філадельфія	10.00
Омелян і Оксана Макогін, Клівленд	10.00
Уляна і Гр. Терлецькі, Шикаго	10.00
Зеновія Терлецька, Філадельфія	5.00
Юлія Шварок, Кентон	5.00
Глікерія Мачук, Філадельфія	2.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ

і ВКЛАДКИ ДО СФУЖО:

Від. 1 Нью Йорк	78.00	8.00
„ 5 Дітройт	99.00	10.00

„ 8 Бронкс	36.00	3.60
„ 18 Джемейка	16.50	1.65
„ 23 Дітройт	75.00	7.50
„ 25 Потакет	27.00	
„ 43 Філадельфія	187.00	18.75
„ 44 Філадельфія	28.50	2.85
„ 55 Лон Енджелес	85.50	8.55
„ 57 Ютика	39.00	5.00
„ 65 Нью Брансвік	45.00	4.50
„ 66 Нью Гейвен	52.50	5.25
„ 68 Сиракози	52.50	5.25
„ 64 Нью Йорк	105.00	10.50

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Від. 1 Нью Йорк	15.00
„ 28 Ньюарк	20.00
„ 57 Ютика	10.00
„ 65 Нью Брансвік	20.00
„ 66 Нью Гейвен	10.00

ДЛЯ НТШ, САРСЕЛЬ:

Від. 20 Філадельфія	45.00
„ 64 Нью Йорк	45.00

НА УКР. ІНВАЛІДІВ:

Від. 38 Ленсінг	20.00
-----------------	-------

„ФОНД 500“:

Окр. Рада СУА, Рочестер	20.00
Окр. Рада СУА Філадельфія	50.00
Від. 76 Воррен (збірка)	19.00
Надія Дейчаківська, Клівленд	20.00

НА ДІМ СУА:

Від. 18 Джемейка (шер)	100.00
„ 28 Ньюарк	„ 100.00
„ 37 Дітройт	„ 100.00
„ 64 Нью Йорк	„ 100.00

З подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

НА ДІМ СУА

На сплату моргеджу Дому СУА у Філадельфії зложили членки 63 Відділу СУА у Дітройті:

По 3 дол. п-ні Володимира Целюх; по 2 дол. пп. Василина Горданська, Іванна Дацко, Ольга Денисенко, Ярослава Когут, Ольга Кузів, Анна Макогон, Олена Морущак, Ольга Палаташ, д-р Дарія Савдик, д-р Валентина Савчук, Ірина Щербій; по 1 дол. пп. Марія Богай, Ольга Богай, Леонтія Бод-

нарук, Стефанія Бохенська, Євгенія Будзьяк, Софія Василюк, Стефанія Вірстюк, Марія Віханська, Марія Волощук, Анна Воронович, Леонтіна Галляженко, Олена Гевко, Віра Гнатюк, Стефанія Годів, Надія Горак, Катерина Горпинюк, Марія Григорчук, Рома Дигдало, Стефанія Дудун, Ольга Захарій, Ірина Захарків, Олена Іванець, Ірина Іваницька, Ярослава Казанівська, Ярослава Капустій, Марія Калитовська, Ірина Кіналь, Олена Климишин, Іванна Кордуба, Марія Козак, Юстина Козак, Галина Кравченко, Надія Лавриш, Стефанія Легета, Ірина Лончина, Анастасія Мазяк, Ольга Маркар, Ірина Михайлівська, Мирослава Михалович, Євгенія Муштук, Ольга Нахвостац, Оксана Омецінська, Галина Папік, Стефанія Петрашук, Ірина Подгурська, Марія Посмітюх, Стефанія Пришляк, Анастасія Прийма, Катерина Савка, Анна Семанюк, Анастасія Сливка, Ольга Совірко, Теодозія Стельмах, Ольга Слюсарчук, Ірина Трищенька, Софія Тустанівська, Анна Хміль, Іванна Цісик, Анна Цьонка, Стефанія Федак, Богданна Федорчак, Катерина Федорчак, Софія Федишин, Ольга Федчишин, Павлина Футяк, Зеня Юрків, Христя Юзич. Разом 94 дол.

Щире Спасибі!

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

Кожного числа очікую нетерпеливо

Кожного числа очікую нетерпеливо не лиш я сама, але й мій чоловік, що залюбки читає журнал від початку до кінця. Хотіла б я, щоб і в хаті моєї доні журнал був милим гостем, тому залучую чек на нову передплату.

Катерина Росола, Кергонксон

„Друкарські обставини“

Бажаю Вам у Новому Році, щоб „друкарські обставини“ покращали й Ви могли на час висилати Ваш усе цікавий журнал читачкам.

Коли журнал прийде місяць пізніше, як призначено, то не раз деякі матеріали вже спізнени, а шкода, бо все цікаво прочитати на призначену подію чи роковини.

Люба Артимішин, Нью Йорк